

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2023. szeptember 21.*

Tartalomjegyzék

I.	Jogi háttér	5
	A. A WTO-jog	5
	B. Az uniós jog	6
II.	A jogvita előzményei	10
III.	A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet	10
IV.	A felek kérelmei	12
V.	A fellebbezésről	13
	A. A Törvényszék előtti kereset elfogadhatóságáról	13
	1. A CCCME-nek a saját nevében fennálló keresetösségi jogáról	14
	a) A felek érvei	14
	b) A Bíróság álláspontja	14
	2. A CCCME azon jogköréről, hogy tagjait bíróság előtt képviselje	19
	a) A felek érvei	19
	b) A Bíróság álláspontja	19
	3. A kilenc másik fellebbező által az ügyvédjeiknek adott meghatalmazások szabályszerűségéről	21
	a) A felek érvei	21
	b) A Bíróság álláspontja	21

* Az eljárás nyelve: angol.

4. A Törvényszékhez benyújtott kereset elfogadhatóságára vonatkozó következtetések . . .	22
B. Az ügy érdeméről	23
1. Az első jogalapról	23
a) A felek érvelése	23
b) A Bíróság álláspontja	24
1) Előzetes megfontolások	24
2) Az első jogalap első részéről	25
3) Az első jogalap második részéről	28
2. A második jogalapról	31
a) A felek érvelése	31
b) A Bíróság álláspontja	31
3. A harmadik jogalapról	32
a) A harmadik jogalap első részéről	32
1) A felek érvelése	32
2) A Bíróság álláspontja	33
b) A harmadik jogalap második részéről	34
1) A felek érvelése	34
2) A Bíróság álláspontja	35
4. A negyedik jogalapról	37
a) A felek érvelése	37
b) A Bíróság álláspontja	38
5. Az ötödik jogalapról	40
a) Előzetes megfontolások	40
b) Az ötödik jogalap első részéről	40
1) A felek érvelése	40
2) A Bíróság álláspontja	41
A költségekről	45

„Fellebbezés – Dömping – (EU) 2018/140 végrehajtási rendelet – A Kínai Népköztársaságból és Indiából származó egyes öntöttvas áruk behozatala – Végleges dömpingellenes vám – Megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatóság – Kereshetőségi jog – Az exportőröket képviselő szervezet – (EU) 2016/1036 rendelet – A 3. cikk (2), (3), (6) és (7) bekezdése – Kár – A behozatal mennyiségének a kiszámítása – Egyértelmű bizonyítékok – Tárgyilagos vizsgálat – Extrapoláció – Az európai uniós gazdasági ágazat termelési költségének kiszámítása – Csoporton belül felszámított árak – Okozati összefüggés – A kár szegmentált elemzése – Hiány – A 6. cikk (7) bekezdése – A 20. cikk (2) és (4) bekezdése – Eljárási jogok”

A C-478/21. P. sz. ügyben,

a **China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products** (székhelye: Peking [Kína]),

a **Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd** (székhelye: Cangzhou City [Kína]),

a **Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd** (székhelye: Botou City [Kína]),

a **Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd** (székhelye: Sanshengyuan Town [Kína]),

a **Handan Qunshan Foundry Co. Ltd** (székhelye: Xiaozhai Town [Kína]),

a **Heping Cast Co. Ltd Yi County** (székhelye: Liang Village [Kína]),

a **Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd** (székhelye: Xiaozhai Town),

a **Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd** (székhelye: Shenshan [Kína]),

a **Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory** (székhelye: Wangwu Town [Kína]),

a **Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd** (székhelye: Beiluo Town [Kína])

(képviselik őket: R. Antonini avvocato, B. Maniatis és E. Monard avocats)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2021. augusztus 2-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: T. Maxian Rusche és P. Němečková, később: K. Blanck, P. Němečková és T. Maxian Rusche, végül T. Maxian Rusche és P. Němečková, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **EJ Picardie** (székhelye: Saint-Crépin Ibouvillers [Franciaország]),

a **Fondatel Lecomte** (székhelye: Andenne [Belgium]),

a **Fonderies Dechaumont** (székhelye: Muret [Franciaország]),
a **Fundiciones de Ódena SA** (székhelye: Ódena [Spanyolország]),
a **Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG** (székhelye: Rahden [Németország]),
a **Saint-Gobain Construction Products UK Ltd** (székhelye: East Leake [Egyesült Királyság]),
a **Saint-Gobain PAM Canalisation**, korábban **Saint-Gobain PAM** (székhelye: Pont-à-Mousson [Franciaország]),
az **Ulefos Oy** (székhelye: Vantaa [Finnország])
(képviselik őket kezdetben: M. Hommé és B. O'Connor avocats, később: M. Hommé és B. O'Connor avocats, valamint U. O'Dwyer solicitor)

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök (előadó), M. L. Arastey Sahún, F. Biltgen, N. Wahl és J. Passer bírák,

főtanácsnok: L. Medina,

hivatalvezető: M. Longar tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2022. október 5-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2023. február 16-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésükkel a China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (a Kínai Gép- és Elektronikus Termék Export-import Kereskedelmi Kamara, a továbbiakban: CCCME), valamint a Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, a Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, a Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, a Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, a Heping Cast Co. Ltd Yi County, a Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, a Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, a Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory és a Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd (a továbbiakban: kilenc másik fellebbező) az Európai Unió Törvényszéke 2021. május 19-i China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products és társai kontra Bizottság ítéletének (T-254/18, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2021:278) hatályon kívül helyezését kérik, amellyel a Törvényszék elutasította a fellebbezőknek a Kínai Népköztársaságból származó egyes öntöttvas áruk behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről, valamint az Indiából származó egyes öntöttvas áruk behozatalára vonatkozó vizsgálat megszüntetéséről szóló, 2018. január 29-i (UE) 2018/140 bizottsági végrehajtási rendeletnek (HL 2018. L 25., 6. o., a továbbiakban: vitatott rendelet) őket érintő részében történő megsemmisítése iránti keresetét.

I. Jogi háttér

A. A WTO-jog

2 A többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak az Európai Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal (HL 1994. L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) az Európai Unió Tanácsa jóváhagyta a Marrakeshben 1994. április 15-én aláírt, a Kereskedelmi Világszervezet létrehozásáról szóló egyezményt, valamint az ezen egyezmény 1–3. mellékletében szereplő megállapodásokat, amelyek közé tartozik az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.; a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás).

3 Az 1994. évi dömpingellenes megállapodás 3.1. cikke szerint:

„Az [1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény (GATT)] VI. cikkének céljaira történő kármegállapításnak kétségbevonhatatlan bizonyítékra kell támaszkodnia, és objektíven meg kell vizsgálnia a) a dömpingelt importáru mennyiségét, a dömpingelt importnak a belföldi piac hasonló termékeinek áraira gyakorolt hatását, b) az importnak az ilyen jellegű termékek belföldi előállítására gyakorolt hatását.”

4 E megállapodás 6.11. cikke értelmében:

„Jelen Megállapodás céljaira az érdekelt felek az alábbiak:

- (i) a vizsgálat tárgyát képező termék exportőre, külföldi előállítója vagy importőre, illetve azok a szakmai vagy üzleti szerveződések, amelyek tagságának nagy részét az ilyen termékek előállítói, termelői vagy importőrei alkotják;
- (ii) az exportáló Tag-kormány; és
- (iii) azok a termelők, akik az importáló Tagban hasonló terméket állítanak elő, illetve azok a szakmai vagy üzleti szerveződések, amelyek tagságának nagy részét azok a termelők alkotják, akik az importáló Tagban hasonló terméket állítanak elő.

azok a termelők, akik az importáló Tagban hasonló terméket állítanak elő, illetve azok a szakmai vagy üzleti szerveződések, amelyek tagságának nagy részét azok a termelők alkotják, akik az importáló Tagban hasonló terméket állítanak elő.”

B. Az uniós jog

- 5 Az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.; a továbbiakban: alaprendelet) (12) preambulumbekzdése szerint:

„Szükséges meghatározni, hogy a hatóságok által megkívánt információkról az érdekelt feleket milyen módon kell értesíteni. Az érdekelt feleknek megfelelő lehetőséget adni az összes vonatkozó bizonyíték előterjesztésére és érdekeik védelmére. Kívánatos világosan megállapítani a vizsgálat során követendő szabályokat és eljárásokat, különösen azokat a szabályokat, amelyek alapján az érdekelt felek jelentkezhettek, álláspontjukat kifejezhetik és a megszabott határidőn belül információkat bocsáthatnak rendelkezésre, amennyiben ilyen álláspontokat és információkat is figyelembe kell venni. Indokolt megszabni, hogy valamely érdekelt fél milyen feltételek mellett férhet hozzá, illetve fűzhet észrevételeket a többi érdekelt fél által nyújtott információkhoz. A tagállamok és a [z Európai] Bizottság között az információgyűjtés terén is együttműködésre van szükség.”

- 6 E rendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében:

„E rendelet alkalmazásában a »hasonló termék« az a termék, amely a szóban forgó termékkel azonos, azaz vele minden tekintetben megegyezik, vagy ilyen termék hiányában egy másik termék, amely a szóban forgó termékkel ugyan nem egyezik meg minden tekintetben, de azzal szoros hasonlóságot mutató tulajdonságokkal rendelkezik.”

- 7 Az alaprendeletnek „A kár megállapítása” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) E rendelet alkalmazásában a »kár«, amennyiben másként nincs meghatározva, az uniós gazdasági ágazatnak okozott jelentős hátrányt, az uniós gazdasági ágazatnak jelentős hátrány okozásával való fenyegetését, illetve az uniós gazdasági ágazat létrehozásának jelentős hátráltatását jelenti, és e cikk rendelkezéseinek megfelelően kell értelmezni.

(2) A kár megállapításának egyértelmű bizonyítékokon és az alábbiak tárgyilagos vizsgálatán kell alapulnia:

a) a dömpingelt behozatal mennyisége és a dömpingelt behozatalnak az Unió piacán lévő hasonló termékek árára gyakorolt hatása; és

b) az ilyen behozatalnak az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatása.

(3) A dömpingelt behozatal mennyiségét illetően vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatal abszolút mértékben vagy az Unión belüli gyártáshoz, illetve fogyasztáshoz viszonyítva jelentős mértékben nőtt-e. A dömpingelt importnak az árra gyakorolt hatásával kapcsolatban vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozatallal történt-e jelentős áralakítás az uniós gazdasági ágazat valamely hasonló termékének árával való összehasonlításban, vagy hogy az ilyen behozatal hatása az árakat jelentős mértékben leszorítja-e, vagy jelentős mértékben megakadályozza-e azt az áremelkedést, amely egyébként bekövetkezett volna. Ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

[...]

(5) A dömpingelt behozatalnak az érintett uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásvizsgálatának mindazoknak a gazdasági tényezőknek és mutatóknak az értékelésére ki kell terjednie, amelyek a gazdasági ágazat helyzetét befolyásolják, beleértve azt a tényt, hogy valamely gazdasági ágazat még a korábbi dömpingelt behozatal vagy támogatás hatásaiból való felépülés folyamatában van; figyelembe kell venni a dömpingkülönbség tényleges nagyságát; az eladások, a nyereség, a termelés, a piaci részesedés, a termelékenység, a beruházások megtérülésének és a kapacitások kihasználtságának tényleges vagy potenciális visszaesését; az uniós árakat befolyásoló tényezőket; a pénzforgalomra (cash-flow), az árukészletekre, a foglalkoztatottságra, a bérekre, a növekedésre, a tőkebevonási vagy beruházási képességre gyakorolt tényleges és potenciális kedvezőtlen hatásokat. Ez a felsorolás nem kimerítő, és ezen tényezők közül egynek vagy többnek a fennállása sem ad szükségszerűen döntő útmutatást.

(6) A (2) bekezdéssel kapcsolatosan bemutatott összes vonatkozó bizonyítékkal alátámasztva bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal e rendelet értelmében kárt okoz. Ez különösen annak bizonyítását igényli, hogy az (5) bekezdésben leírt, az uniós gazdasági ágazatot érő hatást a (3) bekezdés alapján megállapított mennyiség- és/vagy árszint okozta, és hogy ez a hatás olyan mértékű, amely jelentősnek minősíthető.

(7) A dömpingelt behozatalon kívüli azon ismert tényezőket, amelyek a dömpinggel egy időben kárt okoznak az uniós gazdasági ágazatnak, szintén meg kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy az ezen tényezők által okozott kárt ne tulajdonítsák a (6) bekezdés szerinti dömpingelt behozatal eredményének. Az ilyen tényezők közé tartozik: a nem dömpingáron eladott importtermékek ára és mennyisége; a kereslet csökkenése vagy a fogyasztási szokások változásai; a harmadik országbeli és az uniós gyártók/termelők korlátozó kereskedelmi gyakorlata, illetve a közöttük zajló verseny; a technológiai fejlődés, valamint az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye; és az uniós gazdasági ágazat termelékenysége.

[...]

8 Ugyanezen rendelet 5. cikkének (10) és (11) bekezdése ekképp rendelkezik:

„(10) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben közölni kell a vizsgálat megindítását, meg kell nevezni az érintett terméket és országokat, össze kell foglalni a kapott információkat, és rendelkezni kell arról, hogy a Bizottságot minden, a tárgyhoz tartozó információról tájékoztatni kell.

Az értesítésben meg kell határozni azt a határidőt, amelyen belül az érdekelt felek jelentkezhettek, álláspontjukat írásban kifejthetik és információkat terjeszthetnek elő, ha az ilyen álláspontokat és információkat a vizsgálat során figyelembe kell venni. Az értesítésben meg kell állapítani azt a határidőt is, amelyen belül az érdekelt felek – a 6. cikk (5) bekezdésének megfelelően – a Bizottság előtti meghallgatásukat kérhetik.

(11) A Bizottság tájékoztatja az érintett exportőröket, importőröket és az importőrök vagy exportőrök szervezeteit, továbbá az exportáló ország és a panaszosok képviselőit az eljárás megindításáról, és az írásbeli panasznak az (1) bekezdés értelmében kézhez vett teljes szövegét, a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével, ismerteti az ismert exportőrökkel és az exportáló ország hatóságaival, illetve azt kérésre a többi érdekelt fél számára is rendelkezésre bocsátja. Amennyiben az érintett exportőrök száma különösen nagy, az írásbeli panasz teljes szövegét csak az exportáló ország hatóságainak vagy a megfelelő kereskedelmi szervezetnek kell eljuttatni.”

9 Az alaprendeletnek „A vizsgálat” című 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az eljárás megindítását követően a Bizottság, a tagállamokkal együttműködve, uniós szinten vizsgálatot indít. Az ilyen vizsgálatnak ki kell terjednie mind a dömpingre, mind a kárra, és a kettőt egyszerre kell vizsgálni.

[...]

(3) A Bizottság a tagállamoktól tájékoztatást kérhet, és a tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést e kérés teljesítése érdekében.

A tagállamok a kért információkat minden elvégzett szemle, ellenőrzés vagy vizsgálat eredményével együtt megküldik a Bizottságnak.

Ha az információk közérdekűek, vagy ha valamelyik tagállam kéri azok rendelkezésre bocsátását, a Bizottság megküldi azokat a tagállamoknak, feltéve, hogy azok nem bizalmasak, mely esetben azokról egy nem bizalmas összefoglalót küld.

(4) A Bizottság felkérheti a tagállamokat, [hogyan] az importőrök, kereskedők és uniós gyártók/termelők körében hajtsanak végre minden szükséges ellenőrzést és vizsgálatot, és végezzenek vizsgálatokat harmadik országokban, feltéve, hogy az érintett cégek ebbe beleegyezésüket adják, továbbá hogy a kérdéses ország kormányát hivatalosan értesítették és az nem emelt kifogást.

A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést a Bizottság e kérésének teljesítése érdekében.

Ha a Bizottság vagy valamelyik tagállam kéri, a Bizottság tisztségviselői felhatalmazást kapnak arra, hogy a tagállamok tisztségviselőit segítsék feladataik ellátásában.

(5) Azokat az érdekelt feleket, akik az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, meg kell hallgatni, ha az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésben előírt határidőn belül meghallgatásra irányuló írásbeli kérelmet nyújtottak be, amelyből kiderül, hogy olyan érdekelt felek, akikre az eljárás eredménye valószínűleg hatással lesz, továbbá hogy meghallgatásuknak különleges okai vannak.

[...]

(7) Azok a panaszosok, importőrök és exportőrök, valamint képviselői szervezeteik, a felhasználói és fogyasztói szervezetek, akik az 5. cikk (10) bekezdésének megfelelően jelentkeztek, továbbá az exportáló ország képviselői, ha írásban kérik, az uniós vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok kivételével minden olyan, a vizsgálatban érdekelt felek által rendelkezésre bocsátott és a vizsgálat során felhasznált információt megtekinthetnek, amely ügységük vitele szempontjából jelentőséggel bír, és amely a 19. cikk értelmében nem bizalmas.

Ezek a felek az ilyen információkra válaszolhatnak, és észrevételeiket, amennyiben azok a válaszban kellően megalapozottak, figyelembe kell venni.

[...]

(9) Az 5. cikk (9) bekezdésének értelmében megindított eljárások esetében a vizsgálatot lehetőség szerint egy éven belül be kell fejezni. A vizsgálatot azonban, a kötelezettségvállalásról szóló 8. cikk alapján tett ténymegállapításoknak vagy a végleges intézkedésekről szóló 9. cikk alapján tett ténymegállapításoknak megfelelően, az eljárás megindításától számított 15 hónapon belül minden esetben be kell fejezni.”

10 E rendeletnek a „Mintavétel” című 17. cikke szerint:

„(1) Azokban az esetekben, amikor a panaszosok, az exportőrök vagy importőrök, a termékfajták vagy az ügyletek száma nagy, a vizsgálat a kiválasztás időpontjában rendelkezésre álló információk alapján statisztikailag érvényes minták használatával a felek, termékek vagy ügyletek észszerű számára korlátozható, vagy arra a legnagyobb reprezentatív termelési, eladási vagy exportmennyiségre korlátozható, amely a rendelkezésre álló idő alatt megfelelően megvizsgálható.

(2) A felek, termékfajták, illetve ügyletek e mintavételi rendelkezések alapján történő végső kiválasztása a Bizottság hatásköre, de ennek során az érintett felek véleményének kikérésével és beleegyezésével kiválasztott minták előnyt élveznek, feltéve, hogy ilyen felek jelentkeznek és a vizsgálat megindításától számított három héten belül elegendő információt bocsátanak rendelkezésre a reprezentatív minta kiválasztásához.

[...]”

11 Az említett rendeletnek a „Nyilvánosságra hozatal” című 20. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A panaszosok, az importőrök, az exportőrök és az azokat képviselő szervezetek, valamint az exportáló ország képviselői kérhetik azon részletek nyilvánosságra hozatalát, amelyekre ideiglenes intézkedések alkalmazásának alapjául szolgáló lényeges tények és szempontok alapultak. Az ilyen adatok nyilvánosságra hozatalát írásban, az ideiglenes intézkedések megállapítását követően azonnal kell kérni, ami után a nyilvánosságra hozatalnak a lehető legrövidebb időn belül írásban meg kell történnie.

(2) Az (1) bekezdésben említett felek kérhetik azon lényeges tények és szempontok végső nyilvánosságra hozatalát, amelyekben a végleges intézkedések bevezetésére vagy a vizsgálat, illetve az eljárás intézkedések alkalmazása nélküli megszüntetésére irányuló javaslatok alapulnak, különös tekintettel minden olyan tények és szempontokra a nyilvánosságra hozatalára, amely eltér az ideiglenes intézkedések során alkalmazottaktól.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott végső nyilvánosságra hozatalra irányuló kérelmet írásban kell a Bizottsághoz benyújtani, és amennyiben ideiglenes vám kivetésére került sor, a kérelmet a Bizottságnak az ideiglenes vám kivetésének közzétételétől számított egy hónapon belül meg kell kapnia. Ha ideiglenes vám kivetésére nem került sor, a feleknek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a Bizottság által előírt határidőn belül kérhessék a végső nyilvánosságra hozatalát.

[...]”

12 Ugyanezen rendelet 21. cikke (2) bekezdésének szövege a következő:

„Annak érdekében, hogy a hatóságok megfelelő alappal rendelkezzenek ahhoz, hogy minden álláspontot és információt figyelembe tudjanak venni annak eldöntésekor, hogy az intézkedések bevezetése uniós érdeket szolgál-e vagy sem, a panaszosok, az importőrök és képviselői szervek, továbbá a felhasználói és fogyasztói képviselői szervek a dömpingellenes vizsgálat megindításáról

szóló értesítésben megállapított határidőn belül jelentkezhetnek és információkat szolgáltathatnak a Bizottságnak. Ezeket az információkat, illetve ezek megfelelő összefoglalásait az e cikkben meghatározott többi fél rendelkezésére kell bocsátani, és biztosítani kell számukra a jogot, hogy ezekre az információkra válaszolhassanak.”

II. A jogvita előzményei

- 13 A jogvita előzményei, amelyek a megtámadott ítélet 1–9. pontjában szerepelnek, a jelen ítélet szempontjából a következőképpen foglalhatók össze.
- 14 2016. október 31-én hét uniós öntöttvasáru-gyártó panaszt nyújtott be a Bizottsághoz annak érdekében, hogy a Kínából és Indiából származó egyes öntöttvas áruk behozatalára vonatkozóan dömpingellenes eljárást indítson. E panaszt két másik uniós öntöttvasáru-gyártó is támogatta (e kilenc gyártó együttes megnevezése a továbbiakban: panaszosok).
- 15 2016. december 10-én a Bizottság a Kínai Népköztársaságból és Indiából származó egyes öntöttvas áruk behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítést (HL 2016. C 461., 22. o.) tett közzé. Az ezen eljárás tárgyát képező termékek aknafedelek. Ezen értesítés 2. pontjában szereplő meghatározás szerint ezen áruk lemezgrafitos öntöttvasból (más néven szürke vas) vagy gömbgrafitos öntöttvasból (más néven alakítható öntöttvas) készült egyes áruk, valamint ezek részei, amelyeket földben vagy föld alatt elhelyezkedő rendszerek és/vagy földben vagy föld alatt elhelyezkedő rendszerek nyílásainak lefedésére, és földben vagy föld alatt elhelyezkedő rendszerek megközelíthetőségének és/vagy földben vagy föld alatt elhelyezkedő rendszerek megtekinthetőségének biztosítására használtak (a továbbiakban: érintett termék).
- 16 A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2015. október 1. és 2016. szeptember 30. közötti időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) terjedt ki. A kár felmérése szempontjából releváns tendenciák vizsgálata a 2013. január 1. és 2016. szeptember 30. közötti időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) irányult.
- 17 A CCCME a kínai jog alapján létrejött egyesület, amelynek tagjai többek között az érintett termék kínai exportáló gyártói. Részt vett az érintett termék behozatalával kapcsolatos dömpingellenes eljárásban. A kilenc másik fellebbező az érintett termék kínai exportáló gyártója, közülük kettőt a Bizottság jelölt ki a kínai exportáló gyártóknak ezen eljárás céljából kiválasztott mintájába.
- 18 2017. augusztus 16-án a Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó egyes öntöttvas áruk behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló (EU) 2017/1480 végrehajtási rendeletet (HL 2017. L 211., 14. o.; a továbbiakban: ideiglenes rendelet).
- 19 2018. január 29-én a Bizottság elfogadta a vitatott rendeletet, amelyben végleges dömpingellenes vámot vetett ki a Kínából származó egyes öntöttvas áruk behozatalára.

III. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 20 A Törvényszék Hivatalához 2018. április 23-án benyújtott keresetlevelükben a fellebbezők a vitatott rendelet megsemmisítését kérték.

- 21 2018. október 24-i végzésével a Törvényszék első tanácsának elnöke engedélyezte az EJ Picardie, a Fondatel Lecomte, a Fonderies Dechaumont, a Fundiciones de Ódena SA, a Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, a Saint Gobain Construction Products UK Ltd, a Saint Gobain PAM Canalisation (korábban Saint-Gobain PAM) és az Ulefos Oy (a továbbiakban: beavatkozó felek) számára, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson.
- 22 A Törvényszékhez benyújtott keresetük alátámasztására a fellebbezők hat jogalapra hivatkoztak. A Bizottság vitatta a kereset elfogadhatóságát és megalapozottságát is.
- 23 A jelen fellebbezés keretében a kereset elfogadhatóságával kapcsolatban a Törvényszéknek kizárólag azon megállapításai bírnak relevanciával, amelyek egyfelől a CCCME saját és tagjai nevében fennálló kereshetőségi jogára, másfelől a kilenc másik fellebbező által az ügyvédjeik számára bíróság előtti képviseletükre adott meghatalmazásra vonatkoznak.
- 24 Ami a CCCME-nek az eljárási jogai védelme érdekében, saját nevében fennálló kereshetőségi jogát illeti, a Bizottság azzal érvelt, hogy nem rendelkezett ilyen joggal, mivel tévesen ruházták fel a közigazgatási eljárás során eljárási jogokkal. A Törvényszék elutasította ezt az elfogadhatatlansági kifogást, mivel lényegében úgy ítélte meg, hogy a CCCME-t a közigazgatási eljárás során végig érdekelt félnek tekintették, amely részére eljárási jogokat kell biztosítani, és még ha e tekintetben hibát is követtek el – feltételezve, hogy bizonyítást nyer – nem érinti az olyan jogot, amelyet a közigazgatási eljárás során elismertek és biztosítottak.
- 25 Ami a CCCME által a tagjai nevében gyakorolt kereshetőségi jogot illeti, a Törvényszék elutasította a Bizottság azon kifogását, amely szerint a CCCME nem képviselheti tagjait bíróság előtt, mivel nem minősül képviseleti szervezetnek a tagállamok közös jogi hagyományai értelmében. A Törvényszék szerint nincs előírva ilyen követelmény ahhoz, hogy egy egyesület a tagjai nevében az uniós bíróságok előtt eljárhasson.
- 26 A kilenc másik fellebbező által az ügyvédjeik számára adott meghatalmazást illetően a Bizottság azt állította, hogy azok érvénytelenek, mivel nem jelölik meg egyértelműen az azokat aláíró személyek beosztását, és nem bizonyították, hogy e személyek jogosultak voltak ezen meghatalmazások aláírására. A Törvényszék elutasította e kifogást, és megállapította, hogy az eljárási szabályzata nem követeli meg annak bizonyítását, hogy az ügyvéd számára adott meghatalmazást erre felhatalmazott képviselő állítsa ki.
- 27 A fellebbezők keresetének megalapozottságát illetően a jelen fellebbezés keretében a Törvényszéknek kizárólag az első jogalap első és ötödik részére, a második jogalap második és harmadik részére, valamint a harmadik jogalap második és harmadik részére vonatkozó megállapításai bírnak relevanciával.
- 28 Az első jogalap első részének vizsgálata keretében a Törvényszék elutasította a fellebbezők azon kifogásait, amelyek szerint a Bizottság a dömpingelt behozatal mennyiségének az alaprendelet 3. cikke szerinti kiszámítása érdekében kiigazította az Európai Unió Statisztikai Hivatala (Eurostat) termékkódok (NCP) szerint osztályozott adatait.
- 29 Az első jogalap ötödik részének vizsgálata keretében a Törvényszék elutasította a fellebbezők azon érvét, amely szerint a Saint-Gobain PAM-ot ért kár kiszámításához a Bizottságnak az e gyártó cégcsoportján belüli viszonteladásért felszámított árakat kellett volna alkalmaznia, és nem kellett volna értékelnie ezen árak önálló jellegét.

- 30 A második jogalap második részében a fellebbezők azt állítják, hogy a Bizottság tévesen tagadta meg, hogy szegmentált elemzést végezzen a dömpingelt behozatal és a megállapított kár közötti okozati összefüggés megállapításához. Ezen állításra válaszul a Törvényszék lényegében úgy ítélte meg, hogy nem volt szükség szegmentált elemzésre, mivel a termékek kellő mértékben felcserélhetők, és az, hogy a termékek különböző termékcsaládokhoz tartoznak, sem pedig az, hogy a fogyasztók kifejezték prioritásukat vagy preferenciájukat egyes termékek iránt, nem elegendő a felcserélhetőségük hiányának megállapításához, így lehetőség van a szegmentált elemzés elvégzésére.
- 31 A második jogalap harmadik részében a fellebbezők különösen azt kifogásolják, hogy a Bizottság nem értékelte kellően az alákínálás jelentőségét arra a tényre tekintettel, hogy a mintában szereplő uniós gyártók Unióban végzett összértékesítéseinek 37,4%-a esetében nem állapították meg az áralákínálást. A Törvényszék elutasította e részt, és megállapította, hogy mivel az érintett termék a termékek olyan típusait foglalja magában, amelyek egymással továbbra is felcserélhetők, a mintába felvett uniós gyártók eladásainak 62,6%-ára vonatkozó, 31,6%-tól 39,2%-ig terjedő sávba eső alákínálási különbözet fennállása elegendő annak megállapításához, hogy alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése szerinti jelentős áralákínálás állt fenn.
- 32 A harmadik, a fellebbezők eljárási jogainak amiatti megsértésére alapított jogalapot illetően, hogy nem közöltek velük érdekeik védelméhez lényeges információkat, a Törvényszék kimondta, hogy e jogalap elfogadható, amennyiben a CCCME saját nevében hozta fel azt. Azonban mint elfogadhatatlant elutasította, amennyiben azt a CCCME tagjai és a kilenc másik fellebbező hozta fel, azzal az indokkal, hogy e tagok és fellebbezők nem vettek részt a vizsgálatban, illetve nem nyújtottak be kérelmet a szóban forgó információk közzétevése iránt. A Törvényszék elutasította a fellebbezők azon érvét is, amely szerint e vizsgálat során a CCCME a nevükben gyakorolta az említett tagok és fellebbezők eljárási jogait, azzal az indokkal, hogy a CCCME az érintett kínai ágazatot teljes egészében képviselő szervezetként járt el, és nem egyes tagjait egyedileg képviselő szervezetként.
- 33 A harmadik jogalap megalapozottságát illetően a CCCME e jogalap második és harmadik részében azt állítja, hogy a Bizottság megsértette eljárási jogait, amikor összesített formában sem közölt vele egyrészt bizonyos, többek között a rendes érték kiszámítására, valamint a kínai behozatal által az árakra és a kár megszüntetésére gyakorolt hatásokra vonatkozó adatokat, másrészt makrogazdasági mutatókra vonatkozó becsléseket, az importált termékek, illetve az indiai és az uniós gyártók termékei közötti összehasonlításra vonatkozó információkat, valamint az érintett harmadik országból származó import mennyiségére vonatkozó számításokat. A Törvényszék elutasította e jogalap második és a harmadik részét, és lényegében megállapította, hogy a Bizottság közölte a CCCME-vel mindazokat az információkat, amelyek lehetővé tették számára, hogy hatékonyan védekezessen.
- 34 A Törvényszék a megtámadott ítélettel elutasította a fellebbezők keresetét.

IV. A felek kérelmei

- 35 A fellebbezők azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
  - az őket érintő részében semmisítse meg a vitatott rendeletet;

- a Bizottságot kötelezze mind a Törvényszék, mind pedig a Bizottság előtti eljárás során felmerült költségek viselésére, ideértve a fellebbezők részéről felmerült költségeket is, és
  - a beavatkozó feleket kötelezze saját költségeik viselésére.
- 36 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet a keresetet elfogadhatónak nyilvánító részében;
  - nyilvánítsa a keresetet elfogadhatatlannak;
  - utasítsa el a fellebbezést; és
  - a fellebbezőket kötelezze a két eljárás költségeinek viselésére.
- 37 A beavatkozó felek azt kérik, hogy a Bíróság:
- teljes egészében utasítsa el a fellebbezést;
  - mondja ki, hogy a CCCME nem tekinthető az alaprendelet értelmében vett képviseleti szervezetnek, és
  - a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

V. A fellebbezésről

- 38 Fellebbezésük alátámasztására a fellebbezők öt jogalapra hivatkoznak. Az első, második, harmadik és negyedik jogalap azon hibákra vonatkozik, amelyeket a Törvényszék akkor követett el, amikor nem állapította meg, hogy a Bizottság megsértette az alaprendelet 3. cikkének (2), (3) és (5)–(7) bekezdését a vitatott rendelet elfogadásával. Az ötödik jogalapban a fellebbezők azt állítják hogy a Törvényszék tévesen nyilvánította részben elfogadhatatlannak keresetük negyedik, az eljárási jogaik megsértésére alapított jogalapját, és tévesen alkalmazta a jogot ezen jogoknak az alaprendelet 6. cikkének (7) bekezdése, 19. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint 20. cikkének (2) és (4) bekezdése alapján történő értékelésekor.
- 39 A Bizottság és a beavatkozó felek szerint a fellebbezők keresetét elfogadhatatlannak kellett volna nyilvánítani, vagy mindenesetre megalapozatlannak kell nyilvánítani fellebbezésüket.

A. A Törvényszék előtti kereset elfogadhatóságáról

- 40 A Bizottság azzal érvel, hogy a kereset elfogadhatatlan volt, mivel a CCCME nem bír keresetösségi joggal saját nevében, nem volt jogosult tagjait bíróság előtt képviselni, és a kilenc másik fellebbező nem szabályszerűen hatalmazta fel ügyvédjeit.
- 41 A fellebbezők azzal az indokkal vitatják ezen érveket, hogy a Bizottság – amikor a Bíróságtól a megtámadott ítélet azon részében történő hatályon kívül helyezését kéri, amennyiben az a keresetet elfogadhatónak nyilvánította, és e kereset elfogadhatatlannak nyilvánítását kéri – a Bíróság eljárási szabályzata 176. cikkének (2) bekezdésében foglalt követelmények tiszteletben tartása nélkül terjeszt elő csatlakozó fellebbezést.

- 42 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a megsemmisítés iránti kereset elfogadhatóságával kapcsolatos kérdések közrendi kérdések, amelyeket az uniós bíróságok bármikor, akár hivatalból is vizsgálhatnak (lásd ebben az értelemben: 2014. február 27-i Stichting Woonlinie és társai kontra Bizottság ítélet, C-133/12 P, EU:C:2014:105, 32. pont; 2021. szeptember 2-i Ja zum Nürburgring kontra Bizottság ítélet, C-647/19 P, EU:C:2021:666, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 43 Ebből következik, hogy a Bíróság a fellebbezés vizsgálata során értékelheti az első fokon benyújtott kereset elfogadhatóságát, függetlenül attól, hogy azt olyan fél vitatja, aki válaszbeadványt nyújtott be, a Bíróság eljárási szabályzata 176. cikkének (2) bekezdése szerinti csatlakozó fellebbezést viszont nem (lásd ebben az értelemben: 2019. február 28-i Tanács kontra Growth Energy és Renewable Fuels Association ítélet, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 56–59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 44 Ezért a fellebbezőknek a jelen ítélet 41. pontjában ismertetett kifogását el kell utasítani.

1. A CCCME-nek a saját nevében fennálló kereshetőségi jogáról

a) A felek érvei

- 45 A Bizottság arra hivatkozik hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 52–75. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a CCCME-nek a közigazgatási eljárás során képviseleti szervezetként való elismerése elegendő annak megállapításához, hogy a CCCME tekintetében teljesült az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében foglalt azon feltétel, amely szerint a felperest közvetlenül és személyében kell érintenie a kereset tárgyát képező jogi aktusnak. Az a kérdés, hogy egy jogalany bír-e kereshetőségi joggal a Törvényszék előtt, nem e jognak ezen jogalany számára a közigazgatási eljárásban való elismeréstől függ, hanem az e területen alkalmazandó szabályoktól. Így magának a Törvényszéknek kell meghatároznia, hogy a CCCME teljesítette-e az ahhoz szükséges feltételeket, hogy az alaprendelet értelmében képviseleti szervezetnek lehessen tekinteni, és így saját nevében rendelkezzen kereshetőségi joggal.
- 46 A beavatkozó felek osztják a Bizottság érveit, és azt állítják, hogy a CCCME nem az érintett termék kínai exportáló gyártóinak képviseleti szervezete, hanem a kínai kormány ezen exportáló gyártók feletti ellenőrző szerve. A CCCME Kínai Népköztársaság polgári ügyek minisztériumának és kereskedelmi minisztériumának felügyelete, irányítása és szakmai iránymutatásai szerint jár el.
- 47 A fellebbezők úgy vélik, hogy a CCCME az alaprendelet értelmében vett képviseleti szervezet, és így e rendelet szerinti érdekelt fél. Így tekintette a Bizottság mind a vitatott rendelet elfogadásához vezető vizsgálat, mind pedig más korábbi dömpingellenes vizsgálatok során. A Törvényszék által a megtámadott ítéletben kifejtett indokok miatt a vitatott rendelet közvetlenül és személyében érinti őt.

b) A Bíróság álláspontja

- 48 Előljáróban emlékeztetni kell arra, hogy valamely természetes vagy jogi személy által olyan jogi aktussal szemben benyújtott kereset, amelynek e személy nem címzettje, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében csak akkor fogadható el, ha e személynek kereshetőségi joga van, amely két esetben áll fenn. Egyrészt ilyen kereset akkor indítható, ha a jogi aktus őt közvetlenül és személyében érinti. Másrészt az ilyen személy keresetet indíthat olyan, végrehajtási intézkedéseket

maga után nem vonó, rendeleti jellegű jogi aktussal szemben, ha az őt közvetlenül érinti (2023. március 16-i Bizottság kontra Jansu Seraphim Solar System és Tanács kontra Jansu Seraphim Solar System és Bizottság ítélet, C-439/20 P és C-441/20 P, EU:C:2023:211, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 49 Elfogadhatatlansági kifogásában a Bizottság azt állítja, hogy e két eset közül az első vizsgálata során a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a CCCME eljárási jogainak védelme érdekében jogosult volt saját nevében keresetet indítani. A megtámadott ítélet 52–75. pontjában a Törvényszék a CCCME saját nevében fennálló kereshetőségi jogára vonatkozó értékelését arra alapította, hogy a vitatott rendelet elfogadásához vezető dömpingellenes eljárás során a Bizottság biztosította részére e jogokat. A Törvényszék azonban nem vizsgálta azt, hogy jogszerű volt-e ezen jogok biztosítása. Márpedig az említett jogoknak a CCCME részére történő biztosítása jogellenes volt, mivel a CCCME nem az alaprendelet értelmében vett képviseleti szervezet, hanem kínai állami szerv.
- 50 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében azon alanyok, amelyek nem címzettjei egy határozatnak, csak akkor állíthatják, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében személyükben érintettek, ha ez a határozat sajátos jellemzőik vagy egy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán érinti őket, és ezáltal az ilyen határozat címzettjéhez hasonló módon egyéníti őket (2022. július 12-i Nord Stream 2 kontra Parlament és Tanács ítélet, C-348/20 P, EU:C:2022:548, 156. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 Azon személyek között, akiket valamely uniós jogi aktus ugyanazon a jogcímen egyéníthet, mint a határozat címzettjeit, szerepelnek azok a személyek, akik részt vettek e jogi aktus elfogadására irányuló eljárásban. Mindazonáltal az a tény, hogy valamely személy beavatkozik az ilyen jogi aktus elfogadására irányuló eljárásba, csak akkor egyéníti őt a szóban forgó jogi aktus vonatkozásában, ha e személy számára az uniós szabályozás eljárási garanciákat ír elő (lásd ebben az értelemben: 1983. október 4-i Fediol kontra Bizottság ítélet, 191/82, EU:C:1983:259, 31. pont; 2009. február 17-i Galileo Lebensmittel kontra Bizottság végzés, C-483/07 P, EU:C:2009:95, 53. pont). A magánszemély uniós jogi aktussal szembeni keresetindítási jogának pontos terjedelme ugyanis attól a jogi helyzettől függ, amelyet az ily módon elismert jogos érdekek védelme érdekében az uniós jog a számára meghatározott (2019. február 28-i Tanács kontra Growth Energy és Renewable Fuels Association ítélet, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 107. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 52 Ebből következik, hogy az eljárási jogokat jogszerűen kell biztosítani a személy számára ahhoz, hogy e jogok folytán személyében érintettnek lehessen őt tekinteni, és az említett jogok megsértésével elfogadott jogi aktus megsemmisítése iránti keresete elfogadható legyen.
- 53 A jelen ügyben a Bizottság a Törvényszékhez benyújtott ellenkérelmében vitatta a CCCME által az eljárási jogainak megsértésére való hivatkozással benyújtott kereset elfogadhatóságát, azzal az indokkal, hogy a CCCME nem olyan érdekelt fél, aki számára az alaprendelet ilyen jogokat biztosít. Ezért a kereset elfogadhatóságának értékeléséhez a Törvényszéknek azt kellett megvizsgálnia, hogy e rendelet biztosít-e a CCCME számára eljárási jogokat.
- 54 A megtámadott ítélet 53–60. pontjában a Törvényszék ugyanakkor megállapította, hogy a CCCME-t a vitatott rendelet személyében érinti, mivel az e rendelet elfogadásához vezető eljárás egésze során a Bizottság őt olyan érdekelt félnek tekintette, amely a kínai öntvényágazatot képviseli, mivel olyan eljárási jogokat biztosított számára, amelyek magukban foglalják a

vizsgálati iratokba való betekintés jogát, az ideiglenes és végleges megállapítások közléséhez való jogot, az azokkal kapcsolatos észrevételek benyújtásához való jogot, valamint az ezen eljárás keretében szervezett két meghallgatáson való részvétel jogát.

- 55 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Törvényszék elmulasztotta megvizsgálni ezen eljárási jogok CCCME részére történő biztosításának jogszerűségét, és ezért tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt vizsgálta, hogy teljesül-e a CCCME tekintetében az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt azon feltétel, amely szerint a felperest a keresete tárgyát képező jogi aktusnak személyében kell érintenie.
- 56 E megállapítást nem kérdőjelezi meg a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 64. pontjában szereplő azon megfontolása, amely szerint még ha be is bizonyosodna a Bizottság által az említett jogok CCCME részére történő biztosítás tekintetében elkövetett hiba, az nem szüntetheti meg a közigazgatási eljárás során elismert és biztosított jogokat, különösen mivel ezen eljárás lezárását követően a Bizottság megőrizte azon lehetőségét, hogy a vitatott rendeletet visszavonja, és e hibát még abban a szakaszban kijavítva folytassa ezen eljárást, amelyben azt elkövette. A Bizottság által közigazgatási eljárásban hozott határozatoknak és azok általa történő kijavítása lehetőségének ugyanis nem lehet az a hatása, hogy korlátozza az uniós bíróság előtt indított keresetek elfogadhatóságának e bíróság általi vizsgálatát.
- 57 Ugyanezen téves jogalkalmazás érinti a megtámadott ítélet 71–75. pontjában az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt feltétel Törvényszék általi vizsgálatát, amely szerint a kereset tárgyát képező jogi aktusnak közvetlenül kell érintenie a felperest, mivel e vizsgálat is azon alapul, hogy a Bizottság a közigazgatási eljárás során eljárási jogokat biztosított a CCCME részére.
- 58 E hibák azonban csak akkor vezethetnek a CCCME saját nevében benyújtott keresetének elfogadhatatlanságához, ha bebizonyosodik, hogy jogszerűen nem biztosíthatták volna számára a szóban forgó eljárási jogokat. Ezért azt kell megvizsgálni, hogy az alaprendelet értelmében a CCCME számára kellett-e ilyen jogokat biztosítani.
- 59 E tekintetben a CCCME úgy véli, hogy az alaprendelet azért biztosít számára ilyen jogokat, mert az érintett termék importőreit vagy exportőreit képviselő szervezet.
- 60 Noha az alaprendelet 5. cikkének (11) bekezdése, 6. cikkének (7) bekezdése, 20. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint 21. cikkének (2) bekezdése bizonyos eljárási jogokat ruház a dömpingelt termék importőreit vagy exportőreit képviselő szervezetekre, e rendelet nem határozza meg az e rendelkezésekben szereplő „importőrök vagy exportőrök képviseleti szervezetének” fogalmát.
- 61 Az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően e fogalom értelmezéséhez nemcsak e rendelkezés szövegét, hanem a kontextusát, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (lásd ebben az értelemben: 2021. június 21-i Venezuela kontra Tanács [Harmadik állam érintettsége] ítélet, C-872/19 P, EU:C:2021:507, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezenkívül, tekintettel az Unió által kötött nemzetközi megállapodásoknak a másodlagos uniós joggal szembeni elsőbbségére, az említett fogalmat a lehető legnagyobb mértékben e megállapodásokkal – amelyeknek a dömpingellenes megállapodás a részét képezi – összhangban kell értelmezni (lásd ebben az értelemben: 2022. április 28-i Yieh United Steel kontra Bizottság ítélet, C-79/20 P, EU:C:2022:305, 101. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 62 A szó szerinti értelmezés szerint az „importőröket vagy exportőröket képviselő szervezet” fogalma személyek olyan csoportját jelenti, amely általában az importőröket vagy exportőröket képviseli.
- 63 Ebből először is az következik, hogy e fogalom nem az importőrök vagy exportőrök érdekeitől eltérő érdekeket – így különösen állami érdekeket – képviselő személyeket vagy szervezeteket jelöl. Ezt az értelmezést megerősíti az a szöveggörnyezet, amelybe az említett fogalom illeszkedik. Az alaprendelet 5. cikkének (11) bekezdése, 6. cikkének (7) bekezdése és 20. cikkének (1) bekezdése ugyanis egyrészt az „importőrök vagy exportőrök képviseleti szervezeteit”, másrészt pedig az exportáló ország „hatóságait” vagy „képviselőit” jelöli meg a dömpingellenes eljárásban részt vevő, különböző érdekelt felekként.
- 64 Az alaprendelet azon célja is megerősíti az említett értelmezést, hogy a Bizottság a megfelelő ügyintézés elvének tiszteletben tartása mellett megfelelő dömpingellenes vámokat vethessen ki. E célkitűzés megköveteli, hogy a Bizottság megismerhesse a dömpingellenes eljárásban részt vevő különböző érdekelt felek álláspontját. E rendelet (12) preambulumbekzdése így kimondja, hogy e feleknek megfelelő lehetőséget kell adni az összes vonatkozó bizonyíték előterjesztésére és érdekeik védelmére. Márpedig az importőröket vagy exportőröket képviselő szervezetek és az exportáló ország képviselői által benyújtható bizonyítékok, illetve az érdekeik nem szükségszerűen esnek egybe. E szervezetek egyrészt az importőrök vagy exportőrök kereskedelmi és ipari érdekeit védik, míg a képviselők másrészt az exportáló ország politikai és diplomáciai érdekeit kívánják előmozdítani.
- 65 Egyébiránt a szóban forgó értelmezés megfelel a dömpingellenes megállapodás 6.11. cikkének, mivel e cikk az e megállapodásban részes érdekelt felek körében megkülönbözteti az exportáló államok kormányait azon szakmai, kereskedelmi vagy ipari csoportoktól, amelyek tagjainak többsége a dömpingellenes vizsgálat tárgyát képező terméket exportálja vagy importálja.
- 66 Az uniós jogalkotó azon döntéséből, hogy különbséget tesz az importőrök vagy exportőrök képviseleti szervezetei, illetve a hatóságok és az exportáló ország képviselői között, az következik, hogy ahhoz, hogy a jelen ítélet 63. pontjában említett rendelkezések értelmében vett képviseleti szervezetnek lehessen tekinteni, az a jogalany, amely ilyenként jelenik meg, nem lehet kitéve az exportáló állam befolyásának, hanem éppen ellenkezőleg, rendelkeznie kell az ezen államtól ahhoz szükséges függetlenséggel, hogy ténylegesen az importőrök vagy exportőrök általános és kollektív érdekeinek képviselőjeként, nem pedig az említett állam nevében eljáró személyként járasson el.
- 67 A képviselő szervezeteknek az alaprendeletben megfogalmazott függetlensége az Európai Unió Alapjogi Chartájának 12. cikkében a szervezetek számára elismert egyesületi szabadságot tükrözi, a Charta ugyanis elismeri az egyesületek azon jogát, hogy tevékenykedhessenek, és indokolatlan állami beavatkozás nélkül működhessenek (lásd ebben az értelemben: 2020. június 18-i Bizottság kontra Magyarország [Az egyesületek átláthatósága] ítélet, C-78/18, EU:C:2020:476, 110–113. pont). Az ilyen konvergencia azonban az olyan állami beavatkozás hiányára korlátozódik, amely sértené az importőrök vagy exportőrök általános és kollektív érdekeinek valamely szervezet általi képviseletét, e rendelet ugyanis a dömpingellenes megállapodás szabályainak átültetésére irányul, amely megállapodás célja a világkereskedelem, és nem pedig az egyesületi szabadság előmozdítása.
- 68 Másodszor, az „importőrök vagy exportőrök képviseleti szervezete” fogalmának a jelen ítélet 62. és 63. pontjában szereplő szó szerinti értelmezéséből és szöveggörnyezetéből is kitűnik, hogy az ilyen szervezet céljának magában kell foglalnia a dömpingellenes vizsgálat tárgyát képező termék

importőreinek vagy exportőreinek képviselét. E képviselő megköveteli, hogy az ilyen szervezetnek e termék jelentős számú importőre vagy exportőre legyen a tagja. Megköveteli továbbá azt is, hogy az említett termék e tagok általi importja vagy exportja jelentős legyen abban az értelemben, hogy az érintett szervezet általánosságban tükrözze ugyanezen termék importőrei vagy exportőrei tevékenységének jellemzőit.

- 69 Ezt az értelmezést megerősíti az alaprendelet által követett, a jelen ítélet 64. pontjában ismertett cél, amely megköveteli, hogy az importőröket vagy exportőröket képviselő szervezetek mint érdekelt felek vegyenek részt a dömpingellenes eljárásban. E szervezetek érdekei ugyanis csak akkor lehetnek jogosak, ha azok ténylegesen a dömpingelt termék importőreit vagy exportőreit képviselik.
- 70 A fenti megfontolások összességére tekintettel az „importőrök vagy exportőrök képviselői szervezetek” az említett rendelet értelmében vett fogalmát úgy kell értelmezni, mint amely olyan csoportot jelöl, amelynek célja a dömpingelt termék importőrei vagy exportőrei kollektív és általános érdekeinek képviselése, ami megköveteli, hogy e csoport egyrészt e képviselő biztosítása érdekében független legyen az állami hatóságoktól, másrészt pedig azt, hogy tagjai között jelentős számú olyan importőr vagy exportőr legyen, amelyek e termékre vonatkozó behozatala vagy kivitele jelentős.
- 71 Mivel a felperesnek kell bizonyítania a keresetjogi jogát, a jelen ügyben a CCCME-nek kellett bizonyítania, hogy az érintett termék importőreit vagy exportőreit képviselő ilyen szervezet.
- 72 E tekintetben a CCCME a Törvényszékhez benyújtott keresetlevelében arra hivatkozott, hogy tagjai között szerepel az érintett termék azon 19 exportáló gyártója, amelyekkel szemben a vitatott rendelet dömpingellenes vámot vetett ki. Ezenkívül a CCCME alapszabályából kitűnik, hogy az egy olyan nonprofit társadalmi szervezet, amelyet Kínában bejegyzett, a gép- és elektronikustermék-ágazatban importtal és exporttal, beruházással és együttműködéssel foglalkozó vállalatok és intézmények önkéntesen alkotnak (2. cikk), és célja többek között tagjai jogainak és jogos érdekeinek védelme, valamint a gép- és elektronikus-iparágak egészséges fejlődésének előmozdítása (3. cikk). Következésképpen a CCCME magában foglalja a dömpingelt termék exportőreit, és jogosult az érdekeik védelmére.
- 73 Mindazonáltal, amint arra a Bizottság rámutat, a CCCME alapszabálya értelmében a csoportosulás a Kínai Népköztársaság két minisztériumának felügyelete, irányítása és kereskedelmi irányítása alatt áll (4. cikk), és releváns tevékenységeit a kínai kormány utasításainak és engedélyeinek megfelelően végzi (a 6. cikk (2) bekezdése). Márpedig e körülmények pedig azt bizonyítják, hogy a CCCME nem kellően független a kínai állami szervektől ahhoz, hogy az érintett termék exportőreit „képviselő szervezetnek” lehessen tekinteni.
- 74 Ezenkívül a CCCME nem bizonyítja, hogy az érintett termék importőreit vagy exportőreit képviseli. Így a Törvényszék előtti eljárás során a Bizottság megállapította, hogy a CCCME valamennyi gép- és az elektronikai ágazatában tevékenykedik, és több mint 10 000 tagja van. Ráadásul a CCCME, amikor ezen eljárás során szembesült a Bizottság azon kifogásával, amely szerint nem képviseli az érintett termék jelentős számú exportáló gyártóját, először is a vitatott rendelet (25) preambulumbekzdésére való hivatkozásra szorítkozott, amelyben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy többek között a kínai öntvényágazatot képviseli, másodsor pedig az érintett termék 19 exportáló gyártójának csatlakozására vonatkozó, a Törvényszékhez benyújtott keresetlevelének A.4. mellékletében szereplő bizonyítékra való hivatkozásra szorítkozott, jelezve, hogy ez a szám jelentős. A Bíróság kérdéseire adott válaszukban a fellebbezők egyébiránt kifejtették, hogy meg-

küldték a Bizottságnak a CCCME-ben tagsággal rendelkező 58 kínai öntöttvas exportáló gyártó listáját. Ezt a listát azonban nem nyújtották be az uniós bíróságokhoz, és a fellebbezők nem pontosították az e tagok által exportált, érintett termékek mennyiségét. Ebből következik, hogy a CCCME nem bizonyította, hogy az érintett termék jelentős számú importőre vagy exportőre volt a tagja, sem pedig azt, hogy e terméknek a tagjai általi kivitele jelentős volt.

- 75 Következésképpen a CCCME nem rendelkezett az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerinti keresetjogi joggal, így az általa a saját nevében benyújtott keresetet mint elfogadhatatlant el kell utasítani, és a Törvényszék tévesen vizsgálta meg az e kereset alátámasztása érdekében a CCCME eljárási jogainak megsértésére alapított jogalapokat.

2. A CCCME azon jogköréről, hogy tagjait bíróság előtt képviselje

a) A felek érvei

- 76 A Bizottság azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 98–103. pontjában a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy nem szükséges, hogy valamely szervezet demokratikusan szerveződjön ahhoz, hogy tagjai nevében bíróság előtt eljárhasson. Álláspontja szerint egy szakmai szervezet nem lehet egypárti kommunista rendszeren alapuló államhoz tartozó szerv, mivel ilyen esetben e szervezetnek azon állammal szemben kell megvédenie tagjainak az általuk demokratikusan meghatározott érdekeit, amelynek szervezetrendszerébe tartozik. Az a felfogás, amely szerint egy szakmai szervezet egyszerre képezi részét egy államnak, és tagjainak kollektív érdekeit is védi ezen állammal szemben, ellentétes a képviseleti demokrácia tagállamokban közös alapelveivel. A szervezet székhelye szerinti ország sajátosságainak figyelembevétele egyébként ellentétes lenne az EUSZ 3. cikk (5) bekezdésében foglalt azon elvvel, amely szerint a világ többi részéhez fűződő kapcsolataiban az Unió védelmezi és érvényre juttatja értékeit és érdekeit.
- 77 A CCCME vitatja a Bizottság érvelését.

b) A Bíróság álláspontja

- 78 A Bizottság azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 98–103. pontjában a Törvényszék tévesen utasította el a kereset amiatti elfogadhatatlanságára alapított kifogást, hogy azt a CCCME a tagjai nevében nyújtotta be. A Bizottság szerint ugyanis, mivel a CCCME a Kína Népköztársaság egyik szerve, és az nem demokratikus módon szervezett, nem volt jogosult arra, hogy egyes tagjai nevében megsemmisítés iránti keresetet nyújtson be.
- 79 Előjáróban meg kell állapítani, hogy az a kérdés, hogy valamely szervezet képviselheti-e a tagjait az uniós bíróságok előtt indított megsemmisítés iránti kereset során, elkülönül attól a kérdéstől, hogy az az alaprendelet értelmében vett „importőröket vagy exportőröket képviselő szervezet-e”.
- 80 Az első kérdést illetően az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az olyan szervezet, amely a bizonyos vállalkozások kollektív érdekeinek a védelméért felelős, főszabály szerint csak abban az esetben jogosult arra, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján megsemmisítés iránti keresetet indítson, ha saját érdekre tud hivatkozni, vagy az általa képviselt vállalkozások vagy azoknak egy része tekintetében önmagában is fennáll a *locus standi* (lásd ebben az értelemben: 2018. március 13-i European Union Copper Task Force kontra Bizottság ítélet, C-384/16 P, EU:C:2018:176, 87. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 81 Így e rendelkezés értelmében elfogadható az olyan, egy vagy több olyan tagja helyett eljáró szervezet által benyújtott kereset, aki maga is benyújthatott volna elfogadható keresetet (2008. december 22-i British Aggregates kontra Bizottság ítélet, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 82 Amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 84. pontjában helyesen rámutatott, az egyesület azon lehetőségének, hogy tagjai nevében bírósági eljárást kezdeményezzen, az a célja, hogy lehetővé tegye a hatékonyabb igazságszolgáltatást azáltal, hogy lehetővé teszi annak elkerülését, hogy e tagok nagyszámú keresetet indítsanak ugyanazon aktusok ellen.
- 83 A fentiekből következik, hogy ahhoz, hogy valamely szervezet a tagjai nevében érvényesen indíthasson keresetet az uniós bíróságok előtt, először is az szükséges, hogy azok a természetes vagy jogi személyek, amelyek nevében eljár, a tagjai legyenek, másodsorú jogosult legyen arra, hogy a nevükben keresetet indítson, harmadszor e keresetet a nevükben nyújtsa be, negyedszer legalább egy olyan tag, akinek a nevében eljár, maga is indíthatott volna elfogadható keresetet, ötödször pedig azok a tagok, amelyek nevében eljár, ne nyújtsanak be párhuzamosan keresetet az uniós bíróságok előtt.
- 84 A Bizottság állításával ellentétben valamely szervezet tagjainak e szervezet általi bírósági képviselete – az előző pontban említett öt feltételen kívül – nem követeli meg azt, hogy ez a szervezet demokratikusan szerveződjön. A „jogi személynek” az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében szereplő fogalmának vizsgálata során ugyanis a Bíróság megállapította, hogy e fogalom magában foglalja mind a magánjogi jogi személyeket, mind pedig a közjogi jogalanyokat és harmadik államokat is, anélkül hogy említést tenne a demokratikus szerveződésükről, vagy figyelembe venné azt (lásd ebben az értelemben: 2021. június 22-i Venezuela kontra Tanács [Harmadik állam érintettsége] ítélet, C-872/19 P, EU:C:2021:507, 41–52. pont). Ebből következik, hogy e személyek, szervezetek és államok az említett rendelkezés szerinti kereshetőségi joga nem függ az ilyen szerveződéstől.
- 85 Amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 99. pontjában helyesen hangsúlyozza, egy végleges dömpingellenes vámot kivető rendelet megsemmisítésére irányuló jogvita keretében a Bíróság így már kimondta, hogy az, hogy egy szervezet egyes tagjai nem rendelkeznek szavazati joggal vagy más eszközökkel ahhoz, hogy érdekeiket e szervezeten belül megvédjék, nem elegendő annak megállapításához, hogy e szervezetnek nem célja tagjainak képviselete. A jogok hiánya ezért nem akadályozza meg azt, hogy e szervezet tagjai nevében megsemmisítés iránti keresetet indítson (lásd ebben az értelemben: 2019. február 28-i Tanács kontra Growth Energy és Renewable Fuels Association ítélet, C-465/16 P, EU:C:2019:155, 120–125. pont).
- 86 Ebből következik, hogy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 98–103. pontjában megállapította, hogy valamely szervezetnek a tagjai nevében történő keresetindításhoz való joga nem függ ezen „[szervezet] tagállamok közös jogi hagyományainak értelmében vett képviseleti jellegétől”, és így lényegében a szervezet demokratikus szerveződésére vonatkozó feltételtől.
- 87 Következésképpen a CCCME által a tagjai nevében a Törvényszékhez benyújtott keresettel szemben a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

3. A kilenc másik fellebbező által az ügyvédjeiknek adott meghatalmazások szabályszerűségéről

a) A felek érvei

- 88 A Bizottság azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 133–137. pontjában a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a kilenc másik fellebbező keresetét elfogadhatónak nyilvánította, holott vitatta az e fellebbezők által az ügyvédjeiknek adott meghatalmazások szabályszerűségét. Álláspontja szerint a Törvényszék nem utasíthatta volna el e kifogást azzal az indokkal, hogy az eljárási szabályzata nem követeli meg annak bizonyítását, hogy az ügyvéd számára adott meghatalmazást erre felhatalmazott képviselő állította ki. Az Európai Unió Bírósága alapokmányának 21. cikkéből következik a Törvényszék azon kötelezettsége, hogy vitatás esetén e meghatalmazást megvizsgálja.
- 89 A fellebbezők vitatják a Bizottság érvelését.

b) A Bíróság álláspontja

- 90 A Bizottság azt állítja, hogy a kilenc másik fellebbező keresetei elfogadhatatlanok voltak, mivel az ügyvédjeiket kinevező meghatalmazások szabálytalanok voltak, és a Törvényszék nem utasíthatta volna el a Bizottság által e tekintetben felhozott elfogadhatatlansági kifogást arra hivatkozva, hogy eljárási szabályzata nem követeli meg annak bizonyítását, hogy e meghatalmazásokat erre felhatalmazott képviselő állítsa ki.
- 91 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmányának 19. cikke értelmében, amely ezen alapokmány 53. cikke első bekezdésének megfelelően a Törvényszékre is alkalmazandó, ahhoz, hogy az uniós bíróságok előtt eljárást indíthassanak, az olyan jogi személyeket, mint a kilenc másik fellebbezőt, olyan ügyvédnek kell képviselnie, aki valamely tagállam bíróság előtt vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1992. május 2-i megállapodás (HL 1994. L 1., 3. o.) más részes államának bírósága előtt eljárni jogosult.
- 92 Az ilyen személyek által az ügyvédnek adott meghatalmazást illetően a Törvényszék eljárási szabályzata 51. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy ha az ügyvéd által képviselt fél a magánjog hatálya alá tartozó jogi személy, az ügyvéd köteles az e jogi személy által kiállított meghatalmazást benyújtani a Hivatalhoz. E szabályzat 2015. július 1-je előtt alkalmazandó változatától eltérően e rendelkezés már nem írja elő az ilyen személy számára annak bizonyítását, hogy az ügyvédjének adott meghatalmazás erre felhatalmazott személy által, szabályszerűen lett kiállítva.
- 93 Az a körülmény azonban, hogy az 51. cikk (3) bekezdése nem ír elő ilyen kötelezettséget, nem mentesíti a Törvényszéket az érintett meghatalmazás szabályszerűségének vizsgálata alól. Az a tény ugyanis, hogy keresete benyújtásának szakaszában a felperesnek nem kell ilyen bizonyítékot szolgáltatnia, nem érinti e fél azon kötelezettségét, hogy az ügyvédjét szabályszerűen bízta meg, hogy a bíróság előtt eljárhasson. A bizonyítási követelményeknek a kereset benyújtásának időpontjában való könnyítése nem befolyásolja azt az anyagi jogi feltételt, amely szerint a felpereseket ügyvédjeiknek szabályszerűen kell képviselniük. Így a fél által az ügyvédjének adott meghatalmazás szabályszerűségének vitatása esetén e félnek kell bizonyítania e meghatalmazás szabályszerűségét (lásd ebben az értelemben: 1965. február 16-i Barge kontra Főhatóság ítélet, 14/64, EU:C:1965:13, 10. o.).

- 94 Következésképpen, amint arra a főtanácsnok indítványának 120. és 121. pontjában lényegében rámutatott, a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 136. pontjában megállapította, hogy mivel eljárási szabályzata nem követeli meg annak bizonyítását, hogy az ügyvédnek adott meghatalmazást erre felhatalmazott képviselő állította ki, a kilenc másik fellebbező ügyvédje számára adott meghatalmazás szabályszerűségének Bizottság általi vitatását el kell utasítani.
- 95 Ezért meg kell vizsgálni a kilenc másik felperes keresetének elfogadhatóságát.
- 96 E tekintetben meg kell állapítani, hogy elfogadhatatlansági kifogásának alátámasztása érdekében a Bizottság egyrészt arra hivatkozik, hogy a szóban forgó meghatalmazások egyes aláírói nem pontosították beosztásukat, és nem csatoltak olyan dokumentumokat, amelyek tanúsítják az ilyen aktusok aláírására vonatkozó felhatalmazásukat, másrészt pedig arra, hogy e meghatalmazások egyes aláírói, akik pontosították ügyvezető igazgatói, főigazgatói, pénzügyi ellenőri vagy igazgatói funkciójukat, nem igazolták, hogy a kínai jog értelmében jogosultak lennének ilyen meghatalmazások aláírására.
- 97 Márpedig, noha az uniós bíróságoknak meg kell követelniük a féltől az ügyvédjének adott meghatalmazás szabályszerűségének bizonyítását abban az esetben, ha azt az ellenérdekű fél vitatja, e követelmény csak akkor áll fenn, ha e vitatás kellően konkrét és pontos valószínűsítő körülményeken alapul.
- 98 A jelen ügyben a Bizottság nem terjesztett elő ilyen valószínűsítő körülményeket. Az ugyanis, hogy a szóban forgó meghatalmazások egyes aláírói nem pontosították beosztásukat, vagy azok pontosításakor nem igazolták, hogy a kínai jog értelmében jogosultak voltak ilyen meghatalmazások aláírására, nem minősül ilyen valószínűsítő körülménynek.
- 99 Ezért a Bizottság által a kilenc másik fellebbező kereseteivel szemben felhozott elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

4. A Törvényszékhez benyújtott kereset elfogadhatóságára vonatkozó következtetések

- 100 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a CCCME által a tagjai és a kilenc másik fellebbező nevében a Törvényszékhez benyújtott kereset elfogadható, amennyiben azt a CCCME a tagjai nevében, valamint a kilenc másik tagja nyújtotta be. Ezzel szemben a CCCME az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése alapján nem rendelkezett keresetösségi joggal, e kereset elfogadhatatlan, amennyiben azt a CCCME saját nevében nyújtotta be. A Törvényszék ezért tévesen vizsgálta e kereset azon részét, amelyben a CCCME abban az eljárási jogainak megsértésére hivatkozott, ezért a jelen fellebbezés e vizsgálatra vonatkozó fellebbezési jogalapjai elfogadhatatlanok.

B. Az ügy érdeméről

1. Az első jogalapról

a) A felek érvelése

- 101 Első jogalapjukkal, amely két részből áll, a fellebbezők azt állítják, hogy a megtámadott ítélet 152–211. és 398–403. pontjában a Törvényszék hibákat követett el a behozatal azon mennyiségének értékelése során, amelyet figyelembe kell venni a kár alaprendelet 3. cikke szerinti megállapítása céljából.
- 102 Ezen első jogalap első részében a fellebbezők előadják, hogy a Törvényszék tévesen hagyta helyben a Bizottság azon megközelítését, amely szerint a jelen ügyben a kár a behozatal adott évekre és referenciaországokra vonatkozó abszolút és relatív mennyiségeinek a következő évekre és más országokra való kivetítésével határozható meg. Az ilyen kivetítés azon az észszerűtlen, nem hihető és nem igazolt feltevésen alapul, amely szerint a mennyiségek és a referenciaárak időben és országokként változatlanok maradnak.
- 103 Közelebről, a Törvényszék a megtámadott ítélet 194. pontjában tévesen hivatkozott a referenciaadatok figyelembevételére a fellebbezők megsemmisítés iránti keresete első jogalapja első részének elutasítása érdekében, és nem foglalkozott a más évekre és más országokra történő extrapolációjuk kérdésével. Ez a megközelítés nem egyértelmű bizonyítékokon alapul, amint azt az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése megköveteli. A Bizottság azon feltevése, miszerint a behozatal nem változott, abszurd, mivel a behozatali adatokra éppen e változás és az érintett országok közötti különbségek értékelése érdekében hivatkoztak.
- 104 Ezenkívül ezen ítélet 179. pontjában a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a CCCME által szolgáltatott kínai exportadatok nem relevánsak. A Bizottság feltételezésének önmagában nem hihető jellege – a kínai exportadatokkal együtt, amelyek e feltételezés megbízhatatlanságát támasztják alá – azt bizonyítja, hogy a Bizottság által figyelembe vett adatok nem minősülnek a 3. cikk (2) bekezdése értelmében vett egyértelmű bizonyítékoknak. Bármely más megközelítés észszerűtlen bizonyítási terhet okozna.
- 105 Első jogalapjuk második részében a fellebbezők úgy vélik, hogy a Törvényszék tévesen mulasztotta el annak megállapítását, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg gondosan és pártatlanul az összes releváns körülményt, amint azt a megfelelő ügyintézés elve és a gondoskodási kötelezettség alapján, valamint az alaprendelet 3. cikkének (2), (3), (5)–(7) bekezdéséből eredő kötelezettségei alapján köteles lett volna megtenni. Álláspontjuk szerint a Törvényszék nem korlátozhatta volna a Bizottságnak az összes rendelkezésre álló információ figyelembevételére vonatkozó kötelezettségét egyrészt a Bizottságnak az eljárási határidők betartására vonatkozó kötelezettségére, másrészt arra hivatkozva, hogy e kötelezettségek tiszteletben tartása kellően jelentős valószínűséggel megbízhatóbb eredményekhez vezethet. Az a kötelezettség, hogy egyértelmű bizonyítékokra kell támaszkodni, és ezen információk megszerzése érdekében figyelembe kell venni az összes rendelkezésre álló információt, minden határidőtől független minimumkövetelményt állapít meg, és ebben az értelemben abszolút kötelezettségnek minősül. A 2015. szeptember 10-i Bricmate ítélet (C-569/13, EU:C:2015:572) 68. pontjában szereplő megfontolások megerősítik ezt az értelmezést.

- 106 Így a megtámadott ítélet 200. pontjában a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy figyelembe kell venni azt, hogy az előírányzott adatok kellően jelentős valószínűséggel az alkalmazandó határidőkön belül kapott eredményeknél megbízhatóbb eredményekre vezethetnek-e, vagy sem. Ugyanis, először is, nehéz lenne ilyen fokú valószínűséget megállapítani az első eredmények megszerzése előtt, másodsor pedig a behozatalokra vonatkozó adatok megszerzésére vonatkozó egyetlen határidő a vizsgálat teljes időtartama, amely tizenöt hónapig tart.
- 107 A Törvényszék ezen ítélet 199–202. pontjában szereplő értékelése sérti a Bizottság azon kötelezettségét, hogy hivatalból vizsgálja meg az összes rendelkezésre álló információt, mivel ez az értékelés annak megállapításához vezetne, hogy a Bizottságnak egyáltalán nem kellett volna eleget tennie az összes rendelkezésre álló forrás vizsgálatára vonatkozó kötelezettségének, mivel ez aránytalan lett volna. A fellebbezők a Törvényszéknek az említett ítélet 205. pontjában szereplő azon megállapítását is vitatják, amely szerint a Bizottság nem volt köteles kérelmet intézni a vámhatóságokhoz, mivel ez jelentős munkaterhet jelentett volna és jelentős időt vett volna igénybe. A fellebbezők szerint annak vélelmezése, hogy e követelmény aránytalan lenne, értelmetlenné tenné az alaprendelet 6. cikkének (3) és (4) bekezdését.
- 108 A Törvényszék ugyanezen ítélet 205. és 206. pontjában szereplő megállapításaival ellentétben a két konkrét, de korlátozott időszakban és két konkrét ország tekintetében teljesített összes ügylet vizsgálata fontos információkkal szolgálna azon feltételezés észszerű és hihető jellegére vonatkozóan, amely szerint a behozatal időben nem változott, és pontosabb extrapolációt tenne lehetővé.
- 109 A megtámadott ítélet 209. pontjában a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az importőrök e tekintetben nem szolgáltattak információkat. A Bizottság ugyanis nem kérte ezeket az információkat, amelyek reprezentatívabbak lettek volna, mint az ilyen információk hiányában elvégzett extrapoláció. Mindenesetre a Törvényszék nyilvánvaló hibát követett el, amikor megállapította, hogy a kiválasztott importőrök nem voltak kellően reprezentatívak az érintett termék valamennyi importőre tekintetében, ugyanis az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdése alapján kerültek kiválasztásra.
- 110 A Bizottság és a beavatkozó felek vitatják a fellebbezők érvelését.

b) A Bíróság álláspontja

1) Előzetes megfontolások

- 111 Első jogalapjukban a fellebbezők lényegében arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság a kár fennállásának az alaprendelet 3. cikke alapján történő megállapításához megfelelően bizonyította a dömpingelt behozatal mennyiségét.
- 112 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a közös kereskedelempolitika és különösen a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az uniós intézmények széles mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan. Ez a széles mérlegelési jogkör többek között az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár fennállásának a dömpingellenes eljárás

keretében való megállapítására vonatkozik (2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 35. és 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 113 Az ilyen értékelés bírósági felülvizsgálatát illetően annak így az eljárási szabályok betartásának, a kiválasztott tényadatok tényszerű pontosságának, ezen tényadatok értékelése során a nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére kell korlátozódnia. Ez a helyzet többek között a dömpingellenes vizsgálat keretében az uniós gazdasági ágazatnak kárt okozó tényezők meghatározását illetően (2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 114 Azon bizonyítékoknak a Törvényszék általi felülvizsgálata, amelyekre az uniós intézmények megállapításait alapították, nem minősül olyan új tényértékelésnek, amely az intézmények tényértékelése helyébe lép. E felülvizsgálat nem sérti ezen intézményeknek a kereskedelempolitika területén fennálló széles mérlegelési jogkörét, hanem annak megállapítására korlátozódik, hogy ezen bizonyítékok alátámaszthatják-e az intézmények következtetéseit. Következésképpen a Törvényszéknek nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és következetességét kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy a bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes adatot, valamint hogy e bizonyítékok alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (2022. április 28-i Yieh United Steel kontra Bizottság ítélet, C-79/20 P, EU:C:2022:305, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 115 E körülményekre tekintettel kell megvizsgálni a fellebbezők által az első jogalapjuk keretében előadott különböző kifogásokat.

2) Az első jogalap első részéről

- 116 Első jogalapjuk első részében a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen minősítette „indokoltnak” a Bizottságnak a behozatalok mennyiségének meghatározására vonatkozó feltételezéseit, valamint „észszerűnek” és „híhetőnek” az abból eredő becsléseket. A Törvényszék ezért nem állapíthatta volna meg, hogy a Bizottság e mennyiségre vonatkozó értékelését az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdésében előírtaknak megfelelően egyértelmű bizonyítékokra alapította.
- 117 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy e rendelkezés szerint a kár megállapításának egyértelmű bizonyítékokon és többek között a dömpingelt behozatal mennyiségére vonatkozó tárgyilagos vizsgálaton kell alapulnia. Az említett rendelkezés így pontosítja a bizonyításfelvételt és a Bizottság – mint vizsgáló hatóság – által a kár megállapítása érdekében a dömpingellenes vámok kivetése céljából elvégzendő vizsgálatot.
- 118 Az alaprendelet azonban nem határozza meg az „egyértelmű bizonyítékok” fogalmát. Tekintettel e fogalom szó szerinti értelmére, szövegösszefüggésére, amely magában foglalja többek között az e rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében előírt tárgyilagos vizsgálat követelményét, valamint a kár megállapítására irányuló céljára, nevezetesen arra, hogy lehetővé tegye dömpingellenes vám kivetését a dömpingelt behozatalra; az említett fogalom olyan ténybeli bizonyítékokat jelöl, amelyek egyértelmű, tárgyilagos és ellenőrizhető módon alátámasztják a kár mutatóinak valóságtartalmát. Ily módon kizárja, hogy pusztán állítások, feltételezések vagy bizonytalan megfontolások ilyen mutatóknak minősülhessenek.

- 119 Ez a meghatározás tiszteletben tartja a jelen ítélet 61. pontjában felidézett azon követelményt, amely szerint a másodlagos jog rendelkezéseit a lehető legnagyobb mértékben az Unió által kötött nemzetközi megállapodásokkal összhangban kell értelmezni. A „kétségbevonhatatlan bizonyítékok” fogalmát – amely a dömpingellenes megállapodás 3.1. cikkében is szerepel, amely rendelkezés tartalma megegyezik az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésének tartalmával – a WTO Fellebbezési Testülete az „Egyesült Államok – Egyes, Japánból származó melegen hengerelt acéltermékekre vonatkozó dömpingellenes intézkedések” ügyben készített 2001. július 24-i jelentésének (WT/DS184/AB/R) 192. pontjában úgy értelmezte, hogy az olyan bizonyítékokat jelöl, amelyeknek egyértelműeknek, tárgyilagosaknak és ellenőrizhetőeknek, valamint megbízhatóknak kell lenniük.
- 120 A jelen ügyben a megtámadott ítéletből kitűnik, hogy a Bizottság az érintett termékre vonatkozó, érintett időszak alatti behozatal mennyiségének kiszámításához az Eurostat Kombinált Nómenklatúra (KN) szerinti kódok szerint osztályozott adatait használta fel. Ezeket az adatokat azonban ki kellett igazítania, mivel azok nemcsak az érintett termékre, hanem a közterületi eszközökre is vonatkoztak.
- 121 Konkrétan, az ex 732510 00 KN-kód alá tartozó, nem temperöntvény termékek tekintetében a Bizottság a figyelembe vett időszak kezdő időpontja, azaz 2013. január 1. és 2014. január 1. közötti időszakra vonatkozóan alkódokra bontott adatokkal rendelkezett, amelyek közül kettő kizárólag e termékeket foglalta magában, a harmadik pedig e termékeket, valamint más termékeket is. Ezt az alkódonkénti bontást azonban 2014. január 1-jétől megszüntették. A 2014. január 1. és a vizsgálati időszak vége, azaz 2016. szeptember 30. közötti időszak tekintetében a nem temperöntvényre vonatkozó adatok elkülönítése érdekében a Bizottság ex 732510 00 KN-kód alatti kínai behozatalként az elkönnyvelt mennyiség 60%-át vette figyelembe, amely százalékarány megfelelt az e kód alatt 2014. január 1. előtt behozott, nem temperöntvény termékek által képviselt, az említett kód alatt importált összes termékhez viszonyított aránynak, figyelembe véve a nem temperöntvény termékek három alkód alá történő besorolását, amely ez utóbbi időpont előtt létezett. Ezen alkódok közül az utolsó esetében, amely nem kizárólag nem temperöntvény termékeket tartalmazott, ez utóbbiak arányát 30%-ra becsülték. Hasonló számítást végeztek az Indiából és más érintett harmadik országokból származó import tekintetében is (a megtámadott ítélet 159. és 160. pontja).
- 122 A figyelembe vett időszakban az ex 7325 99 10 KN-kód alá besorolt termékek nem temperöntvény és más termékeket is magukban foglaltak. A Bizottság annak érdekében, hogy csak a nem temperöntvény termékeket vegye figyelembe, az e kód alá sorolt kínai behozatalként az ügyletek 100%-át vette figyelembe, amelyből 14 645 tonnát levont. E levonás a 2004-ben megvalósított azon ügyleteknek felelt meg, amelyek nem az érintett termékre vonatkoztak, mivel ezen év vonatkozásában a Bizottság rendelkezett Kína tekintetében az említett kódnak megfelelő behozatallal kapcsolatos, de nem az érintett termékre vonatkozó adatokkal. Az Indiából származó import tekintetében is hasonló számítást végeztek. A Bizottság ezenkívül a panaszosok által végzett vizsgálatok alapján úgy ítélte meg, hogy az ugyanezen kód alá tartozó, más harmadik országokból származó behozatal nem tartalmaz temperöntvény termékeket (a megtámadott ítélet 162–164. pontja).
- 123 A megtámadott ítélet 183–196. pontjában a Törvényszék elutasította a fellebbezők azon kifogását, amely szerint a Bizottság által felhasznált adatok olyan indokolatlan és észszerűtlen feltételezéseken alapultak, amelyeket nem támasztottak alá egyértelmű bizonyítékok. Megállapította, hogy hasonló vagy nagyobb megbízhatóságot mutató, pontosabb és frissebb

információk hiányában, a Bizottság által bemutatott becslések észszerű és hihető jellegére tekintettel, valamint az ezen intézmény számára elismert széles mérlegelési mozgástérre figyelemmel az import mennyiségét helyesen állapították meg.

- 124 Első jogalapjuk első részének alátámasztása érdekében a fellebbezők két érvre hivatkoznak. Először is úgy vélik, hogy nem észszerű és nem is hihető az a feltételezés, amely szerint a különböző terméktípusok KN-kódon belüli megoszlása időben állandó és különböző országokban egyenlő volt. Erre vonatkozó bizonyítékok hiányában abszurd lenne úgy tekinteni, hogy ezen arány nem változott.
- 125 E tekintetben meg kell állapítani, hogy megbízhatóbb hozzáférhető adatok hiányában a más adatok kiigazítását követően szerzett adatok a jelen ítélet 118. pontja értelmében vett egyértelmű bizonyítékoknak minősülhetnek, feltéve egyrészt, hogy ezen egyéb adatok maguk is ilyen egyértelmű bizonyítékoknak minősülnek, másrészt pedig a szóban forgó kiigazításokat észszerű feltételezések alapján végzik el oly módon, hogy e kiigazítások eredménye hihető.
- 126 A jelen esetben nem vitatott, hogy az Eurostat adatai, amelyeket a Bizottság – a kiigazításokat követően – a szóban forgó behozatal mennyiségének meghatározására használt fel, a jelen ítélet 118. pontja értelmében vett egyértelmű bizonyítékoknak minősülnek.
- 127 Ezenkívül megbízhatóbb hozzáférhető bizonyítékok hiányában a Törvényszék téves jogalkalmazás nélkül fogadhatta el a Bizottság azon feltevését, amely szerint észszerű volt úgy tekinteni, hogy ugyanazon KN-kódon belül az érintett terméknek minősülő aknafedelek behozatalának a közterületi eszközök behozatalához viszonyított aránya időben változatlan volt. A fellebbezők állításával szemben téves az, hogy a Bizottságnak az importmennyiség változására irányuló vizsgálata nem bizonyítja e feltételezést, mivel e változás lehetséges az ugyanazon KN-kódon belüli különböző terméktípusok változatlan arányának fenntartása mellett.
- 128 Hasonlóképpen, mivel a Kínai Népköztársaságon kívüli harmadik országokra vonatkozóan nem álltak rendelkezésre megbízható adatok az érintett termék behozatalának az ugyanazon KN-kód alá tartozó más termékekhez viszonyított százalékos arányáról, a Bizottság figyelembe vehette e behozatalnak a Kínából származó behozatok tekintetében megállapított százalékos arányát. Az érintett termék harmadik országok általi említett behozatalára vonatkozó, más megbízható és elérhető adatok hiányában ugyanis a Bizottság tekinthette úgy, hogy észszerű volt ezen extrapoláció.
- 129 Következésképpen el kell utasítani azt a fellebbezők által az első jogalapjuk első részének alátámasztásaként hivatkozott érvet.
- 130 Másodszor a fellebbezők vitatják a Törvényszék azon értékelését, amely szerint a Bizottságnak a behozatok mennyiségének értékelése céljából végzett becslései észszerűnek és hihetőnek tekinthetők. Álláspontjuk szerint a Törvényszék tévesen állapította meg a megtámadott ítélet 179. pontjában, hogy az általuk szolgáltatott kínai exportadatok nem relevánsak, holott éppen ellenkezőleg, ezek az adatok azt mutatják, hogy a Bizottság importadatai túlbecsültek voltak.
- 131 A megtámadott ítélet 179. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy ha a fellebbező a Bizottság által felhasznált, a behozatali mennyiségre vonatkozó adatok megbízhatóságát eredményesen kívánja vitatni, nem szorítkozhat olyan alternatív számadatok benyújtására, mint

az azon ország vámhatóságaitól származó adatok alapján kapott számadatok, ahonnan a vitatott behozatalok származnak, hanem olyan bizonyítékokat kell szolgáltatnia, amelyek kétségbe vonhatják a Bizottság által szolgáltatott adatokat.

- 132 Így a Törvényszék a 179. pontban – anélkül, hogy tévesen alkalmazta volna a jogot, és észszerűtlen bizonyítási terhet rótt volna a fellebbezőre – kifejtette, hogy milyen feltételekkel vitathatja a fellebbező érvényesen a Bizottság által felhasznált egyes adatok megbízhatóságát. Az ilyen vitatás ugyanis nem korlátozódhat alternatív adatok benyújtására, hanem ki kell fejtenie azokat az indokokat is, amelyek miatt ez utóbbi adatok megbízhatóbbak, mint a Bizottság által felhasznált adatok.
- 133 Következésképpen el kell utasítani a fellebbezők által az első jogalapjuk első részének alátámasztásaként hivatkozott második érvet is.
- 134 Ezért a fenti indokok összességére tekintettel az első jogalap első részét el kell utasítani.

3) Az első jogalap második részéről

- 135 Első jogalapjuk második részében a fellebbezők egyrészt azt állítják, hogy a megtámadott ítélet 199. és 200. pontjában szereplő értékelés téves jogalkalmazáson alapul, mivel a Törvényszék indokolatlanul korlátozta a Bizottságot terhelő azon kötelezettséget, hogy minden rendelkezésre álló információt figyelembe vegyen, mivel figyelembe kellett volna vennie az eljárási határidőket is, és e kötelezettség tiszteletben tartása kellően jelentős valószínűséggel az e határidőkön belül elért eredményeknél megbízhatóbb eredményekhez vezetett volna. Amint azt a Bíróság a 2015. szeptember 10-i Bricmate ítéletének (C-569/13, EU:C:2015:572) 68. pontjában megerősítette, az a kötelezettség, hogy egyértelmű bizonyítékokra kell támaszkodni, és minden rendelkezésre álló információt figyelembe kell venni e bizonyítékok megszerzése érdekében, olyan abszolút kötelezettség, amely független minden határidőtől.
- 136 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet alapján a Bizottságnak mint vizsgáló hatóságnak a feladata a dömping, a kár, valamint a dömpingelt behozatal és a kár közötti okozati összefüggés fennállásának megállapítása (2022. május 12-i Bizottság kontra Hamsol Paper ítélet, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 47. pont).
- 137 Ebből következik, hogy – amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 198. pontjában a 2012. március 22-i GLS ítélet (C-338/10, EU:C:2012:158) 32. pontjára hivatkozva helyesen emlékeztetett – a Bizottságnak a dömpingellenes vizsgálatban nem az a szerepe, hogy olyan döntőbíróként járjon el, akinek mindössze arra van hatásköre, hogy a kizárólag a vizsgálatban részt vevő felek által szolgáltatott tájékoztatások és bizonyítékok alapján határozzon. A Bizottság köteles hivatalból megvizsgálni minden olyan releváns információt is, amely nem áll ugyan a rendelkezésére, de amelyhez ő maga is hozzáférhet. E tekintetben az alaprendelet 6. cikkének (3) és (4) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy a tagállamoktól tájékoztatást kérjen, valamint minden szükséges ellenőrzést és vizsgálatot elvégezzen.
- 138 A Bizottságot terhelő ezen, hivatalból történő vizsgálatra vonatkozó kötelezettséget azonban össze kell egyeztetni az alaprendeletből eredő egyéb kötelezettségekkel. Így e vizsgálatnak lefolytathatónak kell lennie az e rendelet 6. cikkének (9) bekezdésében előírt vizsgálati határidőn belül, az említett rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt azon követelmény sérelme nélkül, hogy a kár megállapításának egyértelmű bizonyítékokon és tárgyilagos vizsgálaton kell alapulnia.

- 139 Egyébiránt a hivatalból történő vizsgálatra vonatkozó, említett kötelezettség csak azokra az információkra vonatkozik, amelyekhez ő maga is hozzáférhet, és amelyek a dömpingellenes vizsgálata szempontjából relevánsak. E relevancia különösen azon információk és bizonyítékok tartalmától és megbízhatóságától függ, amelyekkel az érdekelt felek e vizsgálatban való együttműködését követően már rendelkezik. A Bizottság ugyanis kellő gondossággal köteles megvizsgálni a rendelkezésre álló valamennyi információt (lásd ebben az értelemben: 2022. május 12-i Bizottság kontra Hamsol Paper ítélet, C-260/20 P, EU:C:2022:370, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Amennyiben a Bizottság az említett vizsgálat tárgyilagos lefolytatásához kellően megbízható információkkal rendelkezik, és azok az információk, amelyekhez ő maga is hozzáférhet, valószínűleg nem megbízhatóbbak, nem kötelezhető arra, hogy hivatalból gyakorolja vizsgálati jogkörét.
- 140 Mindazonáltal, ha a dömpingellenes eljárásban részt vevő valamely fél részleteiben vitatja bizonyos információk pontosságát, a Bizottság köteles gondosan megvizsgálni e kifogás megalapozottságát (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 10-i Bricmate ítélet, C-569/13, EU:C:2015:572, 68. pont), és amennyiben e vitatás megalapozott, megállapításait más megbízható információkra kell alapoznia.
- 141 Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 199. és 200. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottságnak a hivatalból történő vizsgálat elvégzésére vonatkozó kötelezettségét mind az eljárási határidők betartására vonatkozó kötelezettségére, mind pedig arra a tényre figyelemmel kell értékelni, hogy az előírányzott adatok kellően jelentős valószínűséggel az alkalmazandó határidőkön belül kapott eredményeknél megbízhatóbb eredményekre vezethetnek-e, vagy sem.
- 142 Első jogalapjuk második részében a fellebbezők másrészt azt állítják, hogy a megtámadott ítélet 202–210. pontjában a Törvényszék tévesen alkalmazta jogot a Bizottságot terhelő azon kötelezettség tekintetében, hogy hivatalból vizsgálja meg az összes rendelkezésre álló információt, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem volt köteles a nemzeti vámhatóságoktól adatokat gyűjteni, és kérdőíveket sem volt köteles küldeni az importőröknek annak érdekében, hogy megbízhatóbb adatokat szerezzen be vagy ellenőrizze az általa hivatkozott feltételezéseket.
- 143 E tekintetben mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a jelen ítélet 125. pontjában kifejtésre került – a Bizottság csak megbízhatóbb hozzáférhető adatok hiányában támaszkodhat a kiigazítást követően szerzett adatokra, amit a Bizottságnak hivatalból kell vizsgálnia.
- 144 Ezt követően azon adatokat illetően, amelyeket a Bizottságnak a nemzeti vámhatóságoktól kellett volna beszereznie, először is meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 202. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy aránytalan lenne azt megkövetelni a Bizottságtól, hogy az összes tagállam vámhatóságaitól a behozatalokra vonatkozó, ügyletenként részletezett listákat gyűjtsön, és elemezze őket annak eldöntése érdekében, hogy azokat figyelembe lehet-e venni, majd az érintett termékre vonatkozó adatokat négy éven keresztül gyűjtse az egész Unió vonatkozásában.
- 145 Az ilyen értékelés nem minősül a Bizottság hivatalból történő vizsgálatára vonatkozó kötelezettség téves alkalmazásának. Az ilyen adatgyűjtés ugyanis feltételezi a vizsgálati időszak során minden egyes uniós aknafedél-behozatal ellenőrzését, amit gyakorlatilag lehetetlen elvégezni az előírt határidőn belül. Márpedig, amint az a jelen ítélet 138. pontjában kifejtésre került, a Bizottság hivatalból történő vizsgálatára vonatkozó kötelezettséget össze kell egyeztetni az alaprendeletből eredő egyéb kötelezettségekkel, különösen az abban előírt határidőkkel.

- 146 Másodszor meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 205. és 206. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság nem volt köteles arra sem, hogy adatmintát állítson össze bizonyos részletesebb adatoknak a nemzeti vámhatóságoktól való beszerzésével, mivel egyrészt az ilyen minta létrehozása jelentős munkaterhet jelentett volna, és jelentős időt igényelt volna, amit a Bizottság számára előírt szigorú eljárási határidőkre tekintettel figyelembe kell venni. másrészt az ilyen minta relevanciája megkérdőjelezhető, mivel a kiválasztott ügyletek reprezentativitása kétségbe vonható, és nem teszi lehetővé az érintett terméket érintő behozatal mennyiségének pontos kiszámítását.
- 147 A Törvényszék ezen értékelése nem mond ellent a Bizottság hivatalból történő vizsgálatára vonatkozó kötelezettségnek sem, mivel a nemzeti vámhatóságoktól való mintavétel nem tette volna lehetővé a Bizottság által a jelen ügyben figyelembe vett, kiigazított adatoknál megbízhatóbb adatok beszerzését.
- 148 Végül azon adatokat illetően, amelyeket a Bizottság az importőröktől gyűjthetett volna, a Törvényszék a megtámadott ítélet 207–209. pontjában megállapította, hogy a Bizottság a jelen ügyben nem volt köteles ezeket az adatokat összegyűjteni, mivel azok nem voltak megbízhatóbbak. Ezen értékelést azzal indokolta, hogy először is a vizsgálat során jelentkező 28 importőr a vizsgálat megindításáról szóló értesítéshez csatolt kérdőívre adott válaszában az érintett termék Kínából és Indiából származó behozatalának mennyiségét tartalmazó összesített számadatot szolgáltatott, másodszor az említett adatokat nem osztották fel azon KN-kódok szerint, amelybe e termék tartozott, harmadszor pedig e válaszokat csak a mintában szereplő azon három importőr tekintetében lehetett ellenőrizni, akik válaszoltak e kérdőívre, és ezen importőrök tekintetében nem bizonyították, hogy kellően reprezentatívak az említett termék valamennyi importőre tekintetében. A Törvényszék ez utóbbi értékelést arra hivatkozva támasztotta alá, hogy a Bizottság ugyanis jelezte, hogy a piac töredezett, és azon számos kis- és középvállalkozás van jelen, valamint hogy ebben az összefüggésben nem kizárt, hogy nem jelentkezett számos más, a piacon működő, olyan független importőr, amelynek nem fűződött közvetlen érdeke a vizsgálatban való együttműködéshez.
- 149 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az a pusztán tény, hogy az importőröknek az említett kérdőívre adott válaszai nem tartalmaztak kellően részletes információkat a szóban forgó behozatalokról, nem elegendő ahhoz, hogy mentesítse a Bizottságot azon kötelezettsége alól, hogy hivatalból vizsgálja meg, hogy ezen importőrök az Eurostat adatai alapján képzett adatoknál megbízhatóbb adatokkal rendelkeztek-e. A Törvényszék által e tekintetben elkövetett hiba azonban hatástalan. Ugyanis, amint azt a Bizottság válaszbeadványában kifejtette, még ha részletesebb információkat is kért volna, ezek az információk továbbra is kevésbé kimerítő jellegűek, mint az Eurostat információi. Nem vitatott ugyanis az a ténybeli értékelés, amely szerint nem volt kizárt, hogy számos más, a piacon működő független importőrnek nem fűződött közvetlen érdeke a vizsgálatban való együttműködéshez. Ezért nem bizonyított, hogy a behozatalokra vonatkozó adatoknak az importőröktől való összegyűjtése megbízhatóbb adatok beszerzését tette volna lehetővé, mint a Bizottság által a jelen ügyben figyelembe vett kiigazított adatok.
- 150 A fenti okokból az első jogalap második részét, és ennél fogva ezen első jogalapot egészében el kell utasítani.

2. A második jogalapról

a) A felek érvelése

- 151 Második jogalapjukban a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 305–311. pontjában tévesen hagyta helyben a Bizottságnak a Saint-Gobain PAM-ot ért kárra, valamint a dömpingelt behozatal és e kár közötti okozati összefüggésre vonatkozó értékelését. Ezek az értékelések nem az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében vett egyértelmű bizonyítékokon és tárgyilagos vizsgálaton alapulnak, mivel az említett kár kiszámítása során nem vették figyelembe a Saint-Gobain PAM kapcsolt értékesítő vállalkozásai számára történő értékesítésekből származó nyereséget. A Bizottság azáltal, hogy a Saint-Gobain PAM részéről a gyártással összefüggésben felmerült termelési költségeket vette figyelembe, függetlenül attól, hogy ezt követően milyen típusú értékesítésre került sor, a szóban forgó vállalkozás általános jövedelmezőségének kiszámításakor figyelmen kívül hagyta az általa az érintett termék értékesítése során a kapcsolt vállalkozások révén elért „rejtett” nyereséget. E nyereséget a kár kiszámítása szempontjából költségnek tekintette, így a Saint-Gobain PAM jövedelmezőségét alábecsülte, a kárt pedig túlbecsülte.
- 152 A Bizottság és a beavatkozó felek elsődlegesen arra hivatkoznak, hogy e jogalap elfogadhatatlan, mivel az állítólagos téves jogalkalmazás érthetetlen, és egy nem vitatott ténybeli értékelést kérdőjelez meg; másodlagosan pedig e jogalap megalapozatlan.

b) A Bíróság álláspontja

- 153 Második jogalapjukkal a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék megsértette az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdését, amikor helybenhagyta a Saint-Gobain PAM-ot ért kár Bizottság általi értékelését. Ezen értékelés során a Bizottság túlbecsülte a kárt, mivel tévesen tekintette úgy, hogy a Saint-Gobain PAM kapcsolt értékesítő vállalkozásai számára történő értékesítésekből származó nyeresége költségnek minősül.
- 154 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a Törvényszékhez benyújtott keresetük első jogalapjának ötödik részében a fellebbezők azt kifogásolták, hogy a Bizottság a Saint-Gobain PAM-ot ért kár kiszámításához az azon cégcsoporton belüli viszonteladásokért felszámított árakat – vagyis transzferárakat – használta, amelyhez ezen uniós gyártó tartozik, miközben a tényleges jövedelmezőség értékelését a független ügyfelek részére történő eladások értékének a termékek előállítási költségeivel, valamint a viszonteladók értékesítési, adminisztratív és egyéb általános költségeivel való összehasonlítása segítségével kellett volna elvégezni.
- 155 A Törvényszék a megtámadott ítélet 305–307. pontjában elutasította ezt a kifogást, megállapítva, hogy az, hogy a Saint-Gobain PAM az érintett terméket közvetlenül is értékesítette független ügyfeleknek, valamint kapcsolt kereskedőkön keresztül közvetve is értékesítette, nem befolyásolja az előállítási költségek meghatározását, mivel mindkét típusú értékesítés olyan termékeket érintett, amelyeket e vállalkozás gyártott, és a Bizottság által figyelembe vett érték megfelelt az említett vállalkozás által viselt előállítási költségeknek, függetlenül attól, hogy az értékesítésre ezt követően milyen módon került sor. A Törvényszék ebből azt a következtetést vonta le, hogy az a tény, hogy bizonyos értékesítéseket kapcsolt vállalkozások közvetítésével teljesítettek, semmilyen hatással nincs a Saint-Gobain PAM gyártási költségeinek kiszámítására, és ennél fogva az uniós gazdasági ágazatot ért kár értékelésére.

- 156 Így a Törvényszék az uniós gazdasági ágazatot ért kár meghatározása szempontjából nem tekintette úgy, hogy a Saint-Gobain PAM költségének minősült e társaság azon nyeresége, amely az érintett termékek a kapcsolt értékesítő vállalkozásai részére történő értékesítésből származott. Ugyanis mind a közvetlen, mind a kapcsolt értékesítő vállalkozásain keresztül történő közvetett értékesítések esetében a Saint-Gobain PAM előállítási költségeit vette figyelembe a Bizottság.
- 157 A fellebbezők azon kifogása, amely szerint a Saint-Gobain PAM figyelembe vett költségei magukban foglalták e társaságnak a kapcsolt értékesítő vállalkozásai részére történő eladásokból származó nyereségét, a Törvényszék ténybeli értékelésének vitatására irányul, anélkül hogy a bizonyítékok elferdítését bizonyították, vagy akár állították volna. Márpedig ez a kifogás elfogadhatatlan azon állandó ítélkezési gyakorlat értelmében, amely szerint kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel a releváns tények és az elé terjesztett bizonyítékok megállapítására és értékelésére. Ezeknek a tényeknek és bizonyítékoknak az értékelése – az elferdítésük esetét kivéve – tehát nem jogkérdés, amelyet a fellebbezés vizsgálata keretében a Bíróságnak felül kellene vizsgálnia (2023. február 2-i Spanyolország és társai kontra Bizottság ítélet, C-649/20 P, C-658/20 P és C-662/20 P, EU:C:2023:60, 98. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 158 Következésképpen a fenti indokokra tekintettel a második jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

3. A harmadik jogalapról

- 159 Harmadik jogalapjukkal, amely két részből áll, a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg a megtámadott ítélet 371–392. és 397. pontjában, hogy az érintett termék behozatala és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti okozati összefüggés fennállásának értékelése céljából – a szabványtermékek és a nem szabványtermékek, valamint a lemezgrafitos öntöttvas termékek és a gömbgrafitos öntöttvas termékek közötti különbségek ellenére – nem volt szükség szegmentált elemzésre.

a) A harmadik jogalap első részéről

1) A felek érvelése

- 160 Harmadik jogalapjuk első részében a fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azokat az eseteket, amelyekben a kár szegmentált elemzését kell elvégezni, kizárólag azokra az esetekre korlátozta, amelyekben a szóban forgó termékek nem felcserélhetők egymással. Így a megtámadott ítélet 378. pontjában a Törvényszék az 1992. március 10-i Sanyo Electric kontra Tanács ítéletre (C-177/87, EU:C:1992:111) támaszkodva tévesen állapította meg, hogy nem szükséges szegmentált elemzést végezni, ha e termékek kellő mértékben felcserélhetők egymással, a megtámadott ítélet 383–392. pontjában pedig tévesen korlátozta elemzését arra a kérdésre, hogy az említett termékek a dömpingellenes eljárás szempontjából egyetlen terméknek minősülnek-e. A fellebbezők szerint jelentős különbségek vannak a szabvány- és a nem szabványtermékek, valamint a lemezgrafitos öntöttvas termékek és a gömbgrafitos öntöttvas termékek között. E különbségek jelentősek ezen áruk vásárlói számára. Ezenkívül a szóban forgó behozatal kizárólag a szabványtermékekre vonatkozik, és szinte kizárólag a gömbgrafitos öntöttvas termékekre. Ezek a tényezők igazolják a szegmentált elemzést, amely pedig befolyásolja az okozati összefüggés értékelését.

161 A Bizottság úgy véli, hogy ezen első rész elfogadhatatlan, mivel a fellebbezők nem azonosították kellően pontosan a megtámadott ítéletben elkövetett téves jogalkalmazást. A Bizottság és a beavatkozó felek továbbá úgy vélik, hogy az első rész nem megalapozott.

2) A Bíróság álláspontja

162 A harmadik jogalap első részének elfogadhatóságát illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdéséből, valamint a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontjából és 169. cikkének (2) bekezdéséből következik, hogy a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit és az e kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket, ellenkező esetben a fellebbezés, illetve az érintett jogalap elfogadhatatlant (lásd különösen: 2022. november 10-i Bizottság kontra Valencia Club de Fútbol ítélet, C-211/20 P, EU:C:2022:862, 29. pont; 2022. december 15-i Picard kontra Bizottság ítélet, C-366/21 P, EU:C:2022:984, 52. pont).

163 Ezen első részben a fellebbezők azonban kellő pontossággal megjelölik az állítólagos téves jogalkalmazást, valamint azokat az indokokat, amelyek miatt a Törvényszék e hibát elkövette. Úgy vélik ugyanis, hogy a Törvényszék tévesen korlátozta a dömpingelt behozatal által okozott kár szegmentált elemzését arra az esetre, ha a szóban forgó termékek nem felcserélhetők egymással, és állításuk alátámasztására a 2004. október 28-i Shanghai Teraoka Electronic kontra Tanács ítéletre (T-35/01, EU:T:2004:317) és a 2019. szeptember 24-i Hubei Xinyegang Special Tube kontra Bizottság ítéletre (T-500/17, EU:T:2019:691) hivatkoznak. Következésképpen a Bizottság által előterjesztett elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

164 E jogalap első részének megalapozottságát illetően meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében a kár megállapításának a dömpingelt behozatal mennyiségének, az uniós piacon alkalmazott árakra gyakorolt hatásának és az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt befolyásának tárgyilagos vizsgálaton kell alapulnia. E rendelet 3. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a dömpingelt importnak az árra gyakorolt hatásával kapcsolatban vizsgálni kell, hogy a dömpingelt behozattal történt-e jelentős áralákínálás az uniós gazdasági ágazat valamely hasonló termékének árával való összehasonlításban.

165 Jóllehet az alaprendelet nem ír elő semmilyen különös módszert az áralákínálás elemzésére, magából a 3. cikk (3) bekezdésének szövegéből kitűnik, hogy az esetleges áralákínálás meghatározásához választott módszert főszabály szerint az említett rendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett „hasonló termék” szintjén kell alkalmazni, még akkor is, ha az több piaci szegmensbe tartozó különböző terméktípusokból is áll. Az alaprendelet így főszabály szerint nem kötelezi a Bizottságot arra, hogy az áralákínálás fennállására vonatkozóan a hasonló termék áralákínálásától eltérő szinten végezzen elemzést (lásd ebben az értelemben: 2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 73–75. pont).

166 Mindazonáltal, amennyiben az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bizottságnak „tárgyilagos vizsgálatot” kell lefolytatnia a dömpingelt behozatalnak az uniós gazdasági ágazat hasonló termékeinek árára gyakorolt hatását illetően, ezen intézmény az áralákínálás elemzése során köteles minden releváns bizonyítékot figyelembe venni, ideértve adott esetben az érintett piac különböző szegmenseire vonatkozókat is (2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 77. pont).

- 167 Így az áralákínálásra vonatkozó elemzés tárgyilagosságának biztosítása érdekében a Bizottság – széles mérlegelési jogköre ellenére – bizonyos körülmények között köteles lehet ilyen elemzést végezni az érintett termék piacának szegmensei szintjén. Ez lehet a helyzet abban az esetben, amelyet a szóban forgó termék piacának jelentős szegmentációja, valamint az jellemez, hogy a dömpingellenes vizsgálat tárgyát képező import túlnyomó része az érintett termék piacának egyik szegmensére összpontosult, feltéve azonban, hogy a hasonló termék egészét megfelelően figyelembe veszik. Ugyanez lehet a helyzet abban a különleges esetben is, amelyet a belföldi értékesítések és a dömpingelt behozatal különböző szegmensekre való, jelentős koncentrációja, valamint az e szegmensek közötti jelentős árkülönbség jellemez. E körülmények között ugyanis a Bizottság köteles lehet arra, hogy figyelembe vegye az egyes terméktípusok piaci részesedését és ezen árkülönbségeket annak érdekében, hogy biztosítsa az áralákínálás fennállására vonatkozó elemzés tárgyilagosságát (lásd ebben az értelemben: 2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 78–81., 110. és 111. pont).
- 168 A fentiekre tekintettel a Törvényszék megállapíthatta – amint azt a megtámadott ítélet 378. pontjában tette –, hogy nem szükséges szegmentált elemzést végezni, ha a szóban forgó áruk kellő mértékben felcserélhetők. E terméktípusok kellően felcserélhető jellege ugyanis garantálja a piac jelentős szegmentációjának hiányát, és ezáltal az áralákínálás elemzésének tárgyilagosságát, mivel azzal a következménnyel jár, hogy az uniós termékek értékesítését – e termékek vagy behozatalok szegmensétől függetlenül – érinti a dömpingelt behozatal.
- 169 Ebből következik, hogy amennyiben az ilyen felcserélhetőség bizonyítást nyer, a szabvány és a nem szabványtermékek, valamint a lemezgrafitos öntöttvas termékek és a gömbgrafitos öntöttvas termékek közötti különbségek e termékek ügyfelei általi észlelése, valamint az a tény, hogy a dömpingelt behozatal kizárólag a szabványtermékekre vonatkozik, és szinte kizárólag a gömbgrafitos öntöttvas termékekre, nem igazolhatja a szegmentált elemzést.
- 170 A Törvényszék továbbá nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 383. pontjában megállapította, hogy az, hogy a termékek különböző termékskálákhoz tartoznak, önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy nem felcserélhetők, és így lehetőség van a szegmentált elemzés elvégzésére. Ugyanis, amint arra a Törvényszék e pontban helyesen rámutat, a különböző termékskálákhoz tartozó termékek betölthetnek azonos funkciókat, vagy megfelelhetnek azonos szükségleteknek.
- 171 Következésképpen a harmadik jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

b) A harmadik jogalap második részéről

1) A felek érvelése

- 172 Harmadik jogalapjuk második részében a fellebbezők azt állítják, hogy a megtámadott ítéletben a Törvényszék hibát követett el, amikor nem vette figyelembe, és nem is válaszolt azon érvükre, amely szerint a dömpingelt behozatal jellegét figyelembe kellett volna venni az okozati összefüggés fennállásának értékelésekor. A fellebbezők szerint e behozatalok jellegére tekintettel, amelyek szinte kizárólag szabványtermékekből és gömbgrafitos öntöttvas termékekből állnak, az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdése alapján nem állapítható meg okozati összefüggés e behozatalok és a „hasonló terméket” érintő kár között, ha nem vizsgálták meg részletesen e kárt, egyrészt összevetve egymással a gömbgrafitos öntöttvas termékeket és a lemezgrafitos öntöttvas termékeket, másrészt pedig a szabványtermékeket és a nem szabványtermékeket.

- 173 A Törvényszék által elkövetett ezen hiba jelentőségének szemléltetése érdekében a fellebbezők azt állítják, hogy a Bizottság az NCP-n alapuló termék-összehasonlítási módszert (a továbbiakban: NCP-módszer) kizárólag az áralá kínálás fennállásának vizsgálata keretében alkalmazta, a kár megállapítására vonatkozó olyan mutatók vizsgálata keretében pedig nem, mint az értékesítések mennyisége és a jövedelmezőség, ez utóbbiakat csak a hasonló termékek összessége tekintetében értékelte. Következésképpen a Bizottság nem tudta meghatározni, hogy az e mutatók alapján megállapított kár a kínai behozattal érintett valamelyik szegmenst érte-e, és e kárt ezen import okozta-e. Ezenkívül az a tény, hogy a Bizottság az uniós gyártók teljes értékesítésének csupán 62,6%-a vonatkozásában állapította meg az áralá kínálás fennállását, megerősíti azt, hogy értékelni kell, hogy a hasonló termék tekintetében megállapított kár olyan termékkategóriákhoz kapcsolódik-e, amelyeket nem importáltak, vagy szinte egyáltalán nem importáltak. Mindenesetre a Törvényszék tévesen rótt túlzott bizonyítási terhet a fellebbezőkre azon termékkategóriák közötti különbségek megállapítását illetően, amelyek szegmentált elemzést igényelnek.
- 174 A Törvényszék akkor is hibát követett el szerintük, amikor a megtámadott ítélet 391. és 392. pontjában elutasította a különböző szegmensek közötti „preferencia” vagy „prioritás” relevanciáját. Éppen ez a preferencia okozhatja a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár közötti okozati összefüggés hiányát, amennyiben e behozatal csak egy szegmenst érint, és az uniós gyártók tekintetében a kárt egy másik szegmensben állapítják meg. Az a tény, hogy ezen ítélet 391. és 392. pontjában a Törvényszék a fogyasztók prioritását vagy preferenciáját egyes tagállamokban az érintett öntvények egyik vagy másik típusa tekintetében olyan „állításnak” tekinti, amelyet „nem támaszt[ana]k alá konkrét információk”, nyilvánvalóan téves és megtévesztő eljárásnak minősül. Ugyanis, először is, a Bizottság elismerte e preferencia fennállását. Másodszor, valamennyi érdekelt fél, beleértve a panaszosokat is, hangsúlyozta a gömbgrafitos öntöttvas termékek és a lemezgrafitos öntöttvas termékek között fennálló különbségeket.
- 175 A Bizottság és a beavatkozó felek úgy vélik, hogy a harmadik jogalap második része hatástalan, mivel a fellebbezők nem bizonyították, hogy a szóban forgó termékek nem felcserélhetők egymással. Mindenesetre e második rész nem megalapozott, mivel e termékek felcserélhető jellege kizárja a kárelemzés és az okozati összefüggés elemzésének mesterséges szétválasztását.

2) A Bíróság álláspontja

- 176 Harmadik jogalapjuk második részében a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék nem vette figyelembe azon érvüket, és nem is válaszolt arra, amely szerint az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdése alapján nem állapítható meg az okozati összefüggés, ha nem végzik el a szabványtermékek, a nem szabványtermékek, a gömbgrafitos öntöttvas termékek és a lemezgrafitos öntöttvas termékek szegmentált elemzését, mivel a dömpingelt behozatal szinte kizárólag szabványtermékekből és gömbgrafitos öntöttvas termékekből állt.
- 177 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy a megtámadott ítélet 382–385. pontjában a Törvényszék kimondta, hogy figyelembe véve a szabványtermékek és a nem szabványtermékek felcserélhetőségét, valamint a fellebbezők által előterjesztett ellenkező bizonyítékok hiányát, nincs szükség a szabvány és a nem szabványtermékek között különbséget felállító szegmentált kárelemzésre. Ehhez hasonlóan a megtámadott ítélet 387–392. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a gömbgrafitos öntöttvas termékek és a lemezgrafitos öntöttvas termékek egymással felcserélhetők, és a fellebbezők nem terjesztettek elő ezen értékelést cáfoló bizonyítékokat, mivel csak arra hivatkoztak, hogy egyes tagállamokban az

öntöttvas egyik vagy másik típusa tekintetében „prioritás” vagy „preferencia” áll fenn. Ezért a Törvényszék kimondta, hogy a gömbgrafitos öntöttvasat és a lemezgrafitos öntöttvasat megkülönböztető, szegmentált kárelemzés nem szükséges.

- 178 Mivel a Törvényszék ténybeli értékeléséből kitűnik, hogy mind a szabvány és a nem szabványtermékek, mind pedig a gömbgrafitos öntöttvas termékek és a lemezgrafitos öntöttvas termékek felcserélhetők, nem volt szükség a szóban forgó termékek szegmensei szerinti kárelemzésre. Amint ugyanis a jelen ítélet 168. pontjában kifejtésre került, e termékek felcserélhetőségéből arra lehet következtetni, hogy az uniós termékértékesítést a dömpingelt behozatal e termékek vagy behozatalok szegmensétől függetlenül érinti.
- 179 Mint hatástalant el kell utasítani a felperesek azon érvét, amely szerint a Bizottság az NCP-módszer alkalmazásával úgy vette figyelembe a szóban forgó termékek szegmenseit, hogy e módszer kielégítő lett volna, mivel e módszer a kár különböző mutatói közül csak egynek, nevezetesen az áraláknálás fennállásának a vizsgálatára vonatkozott, és csak a mintába felvett uniós gyártók összértékesítésének 62,6%-át érintette. Ugyanis, mivel a szóban forgó termékek felcserélhető jellege nem követelte meg a szegmentált elemzést, e módszer állítólagos hiányosságai nem relevánsak a szegmentált elemzés céljából.
- 180 Amennyiben a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék nem vizsgálta meg az alaprendelet 3. cikke (6) és (7) bekezdésének a szegmentált elemzés hiánya miatti megsértésére alapított kifogásukat, meg kell állapítani, hogy kétségtelen, hogy a 3. cikk (2) és (3) bekezdésének, valamint a 3. cikk (6) és (7) bekezdésének eltérő a tárgya, mivel az előbbi az uniós gazdasági ágazatot ért kár megállapítását szabályozza, utóbbi pedig a dömpingelt behozatal és e kár közötti okozati összefüggés fennállásának feltételeit pontosítja. Amint az a megtámadott ítélet 363. pontjában megállapításra került, e rendelkezések mindazonáltal kapcsolódnak egymáshoz. E rendelet 3. cikkének (6) bekezdése ugyanis kifejezetten előírja, hogy az e cikk (2) bekezdésével kapcsolatosan bemutatott összes vonatkozó bizonyítékkal alátámasztva kell bizonyítani, hogy e behozatal kárt okoz, ami pedig annak bizonyítását igényli, hogy az uniós gazdasági ágazatot érő jelentős hatást az e cikk (3) bekezdése alapján megállapított mennyiség- és/vagy árszint okozta. Így ezen ítélet 364. pontjában a Törvényszék helyesen emlékeztetett arra, hogy az említett rendelet 3. cikkének (3) bekezdésében említett vizsgálatnak kell az említett behozatalok és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti okozati összefüggésre vonatkozó elemzés alapjául szolgálnia.
- 181 Ebből következik, hogy az az értékelés, amely szerint a kárnak az alaprendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti vizsgálata során nincs szükség szegmentált elemzésre, érvényes az okozati összefüggésnek az e 3. cikk (6) és (7) bekezdése szerinti vizsgálatára is. A Törvényszék tehát azáltal, hogy a megtámadott ítélet 382–392. pontjában úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó termékek szegmentált elemzése – azok felcserélhetősége miatt – nem indokolt a kár vizsgálata keretében, hallgatólagosan, de szükségszerűen elutasította a fellebbezőknek az e rendelet 3. cikke (6) és (7) bekezdésének az ilyen elemzés hiánya miatti megsértésére alapított kifogását.
- 182 Mint megalapozatlant el kell utasítani továbbá a fellebbezők azon érvét, amely szerint a Törvényszék túlzott bizonyítási terhet rótt rájuk a szegmentált elemzést igénylő termékkategóriák közötti különbségek megállapítását illetően. Ugyanis, mivel a szegmentált elemzés csak a dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazat hasonló termékeire gyakorolt hatásra irányuló vizsgálat tárgyilagosságának biztosítása érdekében indokolt, nem minősül túlzott bizonyítási tehernek az annak bizonyítására vonatkozó kötelezettség, hogy a szóban forgó termékek nem kellő mértékben felcserélhetők egymással ahhoz, hogy szegmentált elemzést kelljen végezni.

- 183 Végül, amennyiben a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a megtámadott ítélet 392. pontjában a Törvényszék hibát követett el, amikor a kár értékelése során elutasította a bizonyos tagállamokban az érintett öntöttvas egyik vagy másik típusa tekintetében fennálló fogyasztói preferencia vagy prioritás relevanciáját, meg kell állapítani, hogy a Törvényszék e pontban két önálló alapon utasította el érveiket. Egyrészt megállapította, hogy az ezzel kapcsolatos állításait nem támasztják alá konkrét bizonyítékok, másrészt pedig úgy ítélte meg, hogy önmagában a prioritás alapján nem állapítható meg teljes bizonyossággal a termékek egymással való felcserélhetősége. Mivel a fellebbezők fellebbezésükben nem kérdőjelezték meg e második érvet, az állításait alátámasztó konkrét bizonyítékok fennállására vonatkozó érveiket mint hatástalanokat el kell utasítani.
- 184 A fentiekre tekintettel a harmadik jogalap második részét, és ennél fogva e harmadik jogalap egészét el kell utasítani.

4. A negyedik jogalapról

a) A felek érvelése

- 185 Negyedik jogalapjukkal a fellebbezők azt állítják, hogy a megtámadott ítélet 425. pontjában a Törvényszék megsértette az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdését, valamint az indokolási kötelezettségét, amikor úgy ítélte meg, hogy a mintába felvett uniós gyártók eladásainak 62,6%-ára vonatkozó alákínálási különbözet fennállása elegendő annak megállapításához, hogy e rendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében vett jelentős áralákínálás áll fenn. A Törvényszék ily módon elmulasztotta annak értékelését, hogy az, hogy az értékesítések 37,4%-a tekintetében nem áll fenn áralákínálás, akadályát képezi-e az okozati összefüggés – említett rendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdése alapján történő – megállapításának. A megállapított kár ugyanis olyan terméktípusokra vonatkozik, amelyeket a dömpingelt behozatal nem érint, ami befolyásolja az e behozatalok által okozott kár vizsgálatának tárgyilagosságát.
- 186 Ezenkívül a megtámadott ítélet 417. pontjában a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az említett értékesítések 37,4%-át érintő áralákínálás hiányának hatáselemzését annak megállapításától tette függővé, hogy szegmentált-e az uniós piac. Márpedig az ilyen szegmentáció fennállása nem előfeltétele annak, hogy a Bizottság gondosan megvizsgálja az okozati összefüggést. Az áralákínálás és az importált termékeknek megfelelő kategória hiánya az uniós értékesítések nagy része tekintetében megakadályozhatta volna a teljes uniós gazdasági ágazatot ért kárra vonatkozó okozati összefüggés megállapítását.
- 187 A fellebbezők azt is vitatják, hogy az NCP-módszer igazolhatja a vitatott rendeletben követett megközelítést. A szóban forgó termékkódok közötti megfelelésnek a mintavétel során fennálló hiánya feltételezi annak vizsgálatát, hogy e hiány ellenére megállapítható-e az okozati összefüggés. Magában foglalhat például egy olyan elemzést, amely annak megállapítására irányul, hogy a mintába felvett gyártóktól eltérő behozatalok magukban foglalják-e a meg nem feleltethető terméktípusokat is. A jelen esetben azonban nem ez a helyzet.
- 188 A Bizottság és a beavatkozó felek vitatják a fellebbezők érvelését.

b) A Bíróság álláspontja

- 189 Az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése értelmében e cikk (2) bekezdésével kapcsolatosan bemutatott összes vonatkozó bizonyítékkal alátámasztva bizonyítani kell, hogy a dömpingelt behozatal kárt okoz, és ez annak bizonyítását igényli, hogy (3) bekezdés alapján megállapított mennyiség- és/vagy árszint jelentős hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazatra.
- 190 A megtámadott ítélet 417–425. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy – két másik ügy alapjául szolgáló helyzettől eltérően – a jelen ügyben a Bizottság nem állapította meg különböző szegmensek fennállását, és bár az érintett terméket az összehasonlítás céljából NCP-kódokra osztotta fel, e termék a termékek olyan típusait foglalja magában, amelyek egymással továbbra is felcserélhetők. E körülmények között a Törvényszék megállapította, hogy a mintába felvett uniós gyártók eladásainak 62,6%-ára vonatkozó, 31,6%-tól 39,2%-ig terjedő sávba eső alákínálási különbözet fennállása elegendő annak megállapításához, hogy az alaprendelet 3. cikkének (3) bekezdése értelmében vett jelentős áralákínálás áll fenn az uniós gazdasági ágazat hasonló termékének árához képest.
- 191 A fellebbezők előadják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot és megsértette az indokolási kötelezettségét, amikor nem vizsgálta meg, hogy az áralákínálás ezen értékesítések 37,4%-a tekintetében fennálló hiánya akadályát képezi-e annak, hogy az okozati összefüggés az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdése alapján megállapítható legyen. A Törvényszék akkor is tévesen alkalmazta a jogot, amikor az áralákínálás hiánya hatásának elemzését az uniós piac szegmentációjának megállapításától tette függővé.
- 192 A téves jogalkalmazásra alapított kifogást illetően meg kell állapítani, hogy bár az alaprendelet 3. cikke felsorol néhány olyan tényezőt, amelyet figyelembe kell venni a dömpingelt behozatal által okozott kár megállapításakor, amint az a jelen ítélet 165. pontjában megállapításra került, nem ír elő semmilyen pontos módszert az áralákínálás elemzésére. Mivel a kár megállapítása összetett gazdasági értékeléseket foglal magában, a Bizottság a jelen ítélet 112. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik azok megválasztása során.
- 193 Ezenkívül az alaprendelet nem írja elő, hogy a Bizottság a dömpingelt behozatal által okozott kár megállapítása során minden körülmények között köteles figyelembe venni az uniós gazdasági ágazat által értékesített valamennyi terméket, beleértve a szóban forgó termék azon típusait is, amelyeket a mintavételbe felvett exportáló gyártók nem exportáltak.
- 194 Az alaprendelet 3. cikke (2) és (3) bekezdésének szövege ugyanis, amelyre e rendelet 3. cikkének (6) bekezdése hivatkozik, nem kötelezi a Bizottságot arra, hogy az e behozatal uniós gazdasági ágazat áaira gyakorolt hatásának vizsgálata során figyelembe vegye ezen ágazat hasonló termékének összes értékesítését (2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 152, 153. és 159. pont).
- 195 Ezt megerősíti, hogy a dömpingelt behozatal uniós gazdasági ágazat áaira gyakorolt hatásának a kár meghatározása céljából történő elemzése, amelyet a kár meghatározása céljából kell elvégezni, nem ugyanazon vállalkozás eladásainak összehasonlítását foglalja magában, mint a dömpingkülönbözet meghatározása során, amelyet az érintett gyártó-exportőr adatai alapján számolnak ki, hanem több vállalkozását, azaz a mintába bevont gyártó-exportőrökét és az uniós gazdasági ágazatba tartozó, a mintába bevont vállalkozásokét. Márpedig e vállalkozások értékesítéseinek összehasonlítása gyakran nehezebb az áralákínálás elemzése keretében, mint a

dömpingkülönbözet meghatározása keretében, mivel az e különböző vállalkozások által értékesített terméktípusok köre általában csak részben fedi egymást (lásd ebben az értelemben: 2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 154. és 155. pont).

- 196 Annak kockázata, hogy bizonyos terméktípusok nem vehetők figyelembe az áralákínálás elemzése során az e különböző vállalkozások által értékesített termékek választékának különbsége miatt, még magasabb is, ha a termékkódok részletesebbek. Ugyanis, bár a termékkódok nagyobb elaprózódásának előnye az, hogy a több közös fizikai és műszaki jellemzőkkel rendelkező terméktípus kerül összehasonlításra, hátrányként növeli annak lehetőségét, hogy az egyik vagy másik érintett társaság által értékesített egyes terméktípusoknak ne legyen megfelelője, és ezért azokat nem lehet ezen elemzésben összevetni és figyelembe venni (2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 156. és 157. pont).
- 197 Így az áralákínálás elemzése során követendő módszer kiválasztásával kapcsolatos széles mérlegelési jogkör Bizottság általi gyakorlásának elkerülhetetlen következménye lehet, amint az NCP-módszer esetén is, hogy bizonyos terméktípusokat nem lehet összehasonlítani, és így azokat az elemzés keretében nem lehet figyelembe venni. E mérlegelési jogkör gyakorlását azonban korlátozza a Bizottságot az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése alapján terhelő azon kötelezettség, hogy tárgyilagosan vizsgálja meg a dömpingelt behozatalnak az uniós gazdasági ágazat árára gyakorolt hatását (lásd ebben az értelemben: 2022. január 20-i Bizottság kontra Hubei Xinyegang Special Tube ítélet, C-891/19 P, EU:C:2022:38, 158. pont).
- 198 A jelen ügyben a Bizottság azon döntése, hogy az NCP-módszert alkalmazza, azzal a következménnyel járt, hogy nem tudta összehasonlítani a mintába felvett uniós gyártók értékesítéseinek 37,4%-át.
- 199 Ugyanakkor az, hogy a Bizottság meg tudta állapítani, hogy az eladások 62,6%-ára vonatkozó, 31,6%-tól 39,2%-ig terjedő sávba eső alákínálási különbség áll fenn, e gyártók jelentős alákínálásának minősül, amely az alaprendelet 3. cikkének (6) bekezdése értelmében az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt jelentős hatásnak minősíthető.
- 200 Ezenkívül a fellebbezők abból, hogy az említett értékesítések 37,4%-a tekintetében nem kerül sor összehasonlításra, mindenesetre tévesen következtetnek arra, hogy ezen értékesítéseket nem érintették a szóban forgó behozatok. Ugyanis, mivel az érintett termék különböző terméktípusokat foglal magában, amelyek felcserélhetők, ezzel összefüggésben a szóban forgó termék piac nem szegmentált jelentős mértékben (lásd a jelen ítélet 167. pontját), e behozatok valószínűleg hatást gyakoroltak a mintába felvett uniós gyártók azon termékeinek árára is, amelyeket az NCP-módszer alapján nem lehetett összehasonlítani. Az a tény, hogy e hatást nem e módszer alapján számszerűsítette a Bizottság, nem elegendő azon értékelés tárgyilagosságának megcáfolásához, amely szerint az említett behozatoknak az uniós gyártók valamennyi terméktípusára hatással kell lenniük, mivel e termékek egymással felcserélhetők.
- 201 Következésképpen a fellebbezők arra alapított kifogását, hogy a Törvényszék megsértette az alaprendelet 3. cikkének (6) és (7) bekezdését, mivel nem vette figyelembe, hogy a mintába felvett uniós gyártók értékesítéseinek 37,4%-a tekintetében nem került sor áralákínálásra, mint megalapozatlant el kell utasítani, mivel a felperesek tévesen vélik úgy, hogy ezen értékesítések e százalékos aránya tekintetében nem áll fenn áralákínálás, és a Bizottság az NCP-módszer alkalmazásával megállapította az uniós gazdasági ágazatra jelentős hatást gyakorló jelentős áralákínálást.

- 202 Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogást illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Törvényszéknek az Európai Unió Bírósága alapokmányának 36. cikkében és 53. cikkének első bekezdésében előírt, az ítéletek indokolására vonatkozó kötelezettsége nem kötelezi a Törvényszéket arra, hogy kimerítő jelleggel, egyenként bemutassa a jogvitában részt vevő felek által megfogalmazott összes érvet. Az indokolás implicit jellegű is lehet, amennyiben lehetővé teszi az érintettek számára, hogy megismerjék azokat az indokokat, amelyek miatt a Törvényszék nem adott helyt az érveiknek, illetve a Bíróság számára azt, hogy rendelkezésére álljanak az ahhoz szükséges elemek, hogy felülvizsgálati jogkörét gyakorolni tudja (2016. szeptember 14-i *Trafilerie Meridionali* kontra Bizottság ítélet, C-519/15 P, EU:C:2016:682, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 203 Márpedig a jelen ügyben a megtámadott ítélet 406–425. pontjában szereplő indokolásra és a jelen ítélet 192–201. pontjában szereplő értékelésre tekintettel meg kell állapítani, hogy ezen indokolás lehetővé tette a fellebbezők számára azon indokok megismerését, amelyekre a Törvényszék támaszkodott, a Bíróság számára pedig azt, hogy felülvizsgálati jogkörét gyakorolja. Ezért a fellebbezőknek az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogását el kell utasítani.
- 204 A fenti megfontolásokra tekintettel a negyedik jogalapot el kell utasítani.

5. Az ötödik jogalapról

a) Előzetes megfontolások

- 205 Ötödik jogalapjukkal, amely három részből áll, a fellebbezők a keresetük harmadik, azon alapuló jogalapjának a Törvényszék általi értékelését vitatják, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben az eljárási garanciákat, mivel nem közölt velük a dömping és a kár megállapításával kapcsolatos információkat.
- 206 Ezen ötödik jogalap második és harmadik része konkrétan a Törvényszéknek a kereset harmadik jogalapjának értékelésére vonatkozó megfontolásainak megalapozottságára vonatkozik, amelyre a CCCME a saját nevében hivatkozott. Mindazonáltal, amint az a jelen ítélet 48–75. és 100. pontjában megállapításra került, a CCCME nem rendelkezett saját nevében a vitatott rendelet megsemmisítése iránti keresetösségi joggal. Ezért az ötödik jogalap második és harmadik része elfogadhatatlan.

b) Az ötödik jogalap első részéről

1) A felek érvelése

- 207 Ötödik jogalapjuk első részében a fellebbezők azt állítják, hogy a megtámadott ítélet 435–438. pontjában a Törvényszék hibát követett el, vagy másodlagosan elferdítette a tényeket, amikor elfogadhatatlannak nyilvánította a megsemmisítés iránti keresetük harmadik jogalapját az eljárási garanciáknak a CCCME tagjai és a kilenc másik fellebbező által hivatkozott megsértésére vonatkozó részében, azzal az indokkal, hogy a fellebbezők nem vettek részt a vizsgálatban. E tagok és fellebbezők részt vettek a vizsgálatban, mivel vagy a mintába felvett exportáló gyártók, vagy olyan exportáló gyártók voltak, amelyeket a vitatott rendelet e minta megállapítása során együttműködőként azonosított. A mintavételi űrlap benyújtása szolgál arra, hogy az exportáló gyártó az eljárás megindításáról szóló, az alaprendelet 5. cikkének (10) bekezdése szerinti

értesítésre válaszul „nyilatkozzon”. Ezenkívül a Bizottság a Törvényszékhez benyújtott ellenkérelmében kijelentette, hogy a mintába fel nem vett és abba felvett kínai fellebbezők is megkapták „az alaprendelet 19. cikkének (2) bekezdésében említett tájékoztató dokumentumokat”.

- 208 A fellebbezők azt is állítják, hogy a megtámadott ítélet 443–447. pontjában a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az a tény, hogy a CCCME a kínai öntvényágazat egészének képviselőjeként járt el, nem elegendő annak bizonyításához, hogy a szóban forgó dömpingellenes eljárás során a tagjai és a kilenc másik fellebbező nevében járt el, és ezért elfogadhatatlan e tagok és fellebbezők eljárási jogainak megsértésére hivatkozni. A Törvényszék téves jogi kritériumot alkalmazott és tévesen minősítette jogilag a tényeket. A Törvényszék a CCCME tagjai és a további kilenc fellebbező CCCME általi képviselésének értékelése során figyelmen kívül hagyta a bizonyítékokat, elferdítette a CCCME által az ideiglenes rendeletre vonatkozóan 2017. szeptember 15-én tett észrevételek tartalmát, és figyelmen kívül hagyta azt, hogy a kínai exportáló gyártók CCCME általi képviselése egyértelmű volt a Bizottság előtt.
- 209 A Bizottság és a beavatkozó felek vitatják a fellebbezők érvelését.

2) A Bíróság álláspontja

- 210 Először is, a fellebbezők elsődlegesen azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy annak ellenére, hogy a CCCME tagjait és a kilenc másik fellebbezőt vagy felvették a mintába, vagy a dömpingellenes vizsgálat során együttműködőként azonosították őket e minta megállapítása során, elfogadhatatlan arra hivatkozni, hogy megsértették az ahhoz való jogukat, hogy e vizsgálat során közöljék velük a dömping és a kár megállapításával kapcsolatos információkat.
- 211 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a védelemhez való jog tiszteletben tartása az uniós jog alapelveinek minősül (2021. június 3-i Jumbocarry Trading ítélet, C-39/20, EU:C:2021:435, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A Bíróság következőképpen kimondta, hogy e jogok tiszteletben tartása alapvető jelentőséggel bír a dömpingellenes vizsgálat során, és e jogok értelmében az érintett vállalkozásoknak a közigazgatási eljárás során lehetőséget kell biztosítani arra, hogy hasznos módon kifejtsek egyrészt a hivatkozott tények és körülmények helytállóságával és relevanciájával kapcsolatos, másrészt a Bizottság által a dömpingmagatartás fennállására és az abból eredő kárra vonatkozóan tett állításnak az alátámasztására felhasznált bizonyítékokkal kapcsolatos álláspontjukat (lásd ebben az értelemben: 2012. február 16-i Tanács és Bizottság kontra Interpipe Niko Tube és Interpipe NTRP ítélet, C-191/09 P és C-200/09 P, EU:C:2012:78, 76. és 77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 212 Az alaprendelet (12) preambulumbekzdése így kimondja, hogy e feleknek megfelelő lehetőséget adni az összes vonatkozó bizonyíték előterjesztésére és érdekeik védelmére. E rendelet 6. cikkének (5) és (7) bekezdése, valamint 20. cikkének (1) és (2) bekezdése továbbá átülteti e felek védelemhez való jogát. Az első rendelkezés ugyanis lehetővé teszi a felek számára – amelyek közé tartoznak többek között a vizsgálat tárgyát képező termék importőrei és exportőrei is –, hogy meghallgassák őket, és az uniós vagy a tagállamok hatóságai által készített belső dokumentumok kivételével minden olyan, a vizsgálatban érdekelt felek által rendelkezésre bocsátott és a vizsgálat során felhasznált információt megtekinthessenek, amely ügyük vitele szempontjából jelentőséggel bír, és amely nem bizalmas. A második rendelkezés pedig lehetővé teszi az említett felek számára,

hogy kérjék egyrészt azon részletek nyilvánosságra hozatalát, amelyeken az ideiglenes intézkedések alkalmazásának alapjául szolgáló lényeges tények és szempontok alapultak, másrészt amelyeken a végleges intézkedések bevezetésére irányuló javaslatok alapulnak.

- 213 A dömpingellenes eljárás megfelelő lefolytatásának biztosítása érdekében azonban e rendelkezések a fenti jogok gyakorlását bizonyos részletes szabályoktól teszik függővé. Így az alaprendelet 6. cikkének (5) és (7) bekezdése értelmében az érdekelt felek kötelesek egyrészt jelentkezni, másrészt írásbeli kérelmet benyújtani a szóban forgó információk közlése vagy meghallgatásuk érdekében. E szabályok közül az elsővel kapcsolatban e rendelet 5. cikkének (10) bekezdése pontosítja, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítés meghatározza azt a határidőt, amelyen belül az érdekelt felek jelentkezhettek, álláspontjukat írásban kifejthetik és információkat terjeszthetnek elő, ha az ilyen álláspontokat és információkat a vizsgálat során figyelembe kell venni. Ez utóbbi rendelkezés azt is előírja, hogy az értesítésben meg kell állapítani azt a határidőt, amelyen belül az érdekelt felek – az említett rendelet 6. cikke (5) bekezdésének megfelelően – a Bizottság előtti meghallgatásukat kérhetik. Ugyanezen rendelet 20. cikkének (1) és (3) bekezdése értelmében az ideiglenes intézkedések elrendelésére vonatkozó információkat írásban, az ideiglenes intézkedések megállapítását követően azonnal kell kérni, a végleges intézkedések bevezetésére vonatkozó információkat pedig írásban, az ideiglenes vám kivetésének közzétételétől számított egy hónapon belül.
- 214 Az alaprendelet tehát bizonyos érdekelt személyek számára eljárási jogokat és garanciákat biztosít, amelyek gyakorlása azonban e személyeknek az eljárásban való aktív részvételétől függ, amelyet legalábbis írásbeli kérelem meghatározott határidőn belüli benyújtásával kell kinyilvánítani (2020. július 9-i Donex Shipping and Forwarding ítélet, C-104/19, EU:C:2020:539, 70. pont).
- 215 Ezen túlmenően e rendelet 17. cikke azt írja elő, hogy azokban az esetekben, amikor a panaszosok, az exportőrök vagy az importőrök, a termékfajták vagy az ügyletek száma nagy, a Bizottság a vizsgálatot minták használatával a felek, termékek vagy ügyletek észszerű számára korlátozhatja. A mintavétel célszerűségének megítélése és a minta összetételének meghatározása érdekében az érdekelt feleknek a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk az e tekintetben szükséges információkat. Így, amikor a Bizottság a vizsgálatát exportőrökből vagy importőrökből összeállított mintára kívánja alapozni, az eljárás megindításáról szóló értesítésben felkérheti az érintett exportőrt vagy importőrt, hogy jelentkezzenek, és információkat kérjen tőlük annak érdekében, hogy meg tudja határozni az exportőrök vagy importőrök reprezentatív mintáját.
- 216 A dömpingellenes eljárásban való részvétel egyik formájának minősül az, hogy az érdekelt felek jelentkezzenek, és releváns információkat szolgáltatnak e felek reprezentatív mintájának megállapítása érdekében, sőt e célból fel is veszik őket a mintavételbe. Ez a részvétel azonban nem biztosítja az említett felek számára az alaprendelet 6. cikkének (5) és (7) bekezdésében, valamint 20. cikkének (1) és (2) bekezdésében foglalt eljárási garanciákat. Ugyanis, amint az a jelen ítélet 213. és 214. pontjában kifejtésre került, e garanciák nyújtása bizonyos feltételektől függ, amelyek magukban foglalják ugyanezen feleknek ezen eljárásban szándéknyilatkozat és írásbeli kérelmek formájában való különleges részvételét. Márpedig az e rendelet 17. cikke értelmében vett mintavételben való részvétel nem minősül ilyen különleges részvételnek.
- 217 Ezért, még ha a CCCME tagjai és a kilenc másik fellebbező részt is vettek a szóban forgó dömpingellenes eljárás során végzett mintavételben, a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 435–438. pontjában kimondta, hogy elfogadhatatlan e tagoknak és fellebbezőknek az eljárási garanciáik arra alapított megsértésére történő hivatkozása,

hogy a Bizottság nem közölt velük az érdekeik védelméhez lényeges információkat. A Törvényszék helyesen mutatott rá ugyanis arra, hogy az említett tagok és fellebbezők ezen eljárás során nem terjesztettek elő kérelmet ezen információk közlése iránt.

- 218 Másodlagosan a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék elferdítette a tényeket, amikor úgy ítélte meg, hogy a CCCME tagjai és a kilenc másik fellebbező nem olyan módon vett részt a vizsgálatban, hogy az lehetővé tette volna számukra, hogy eljárási jogaik megsértésére hivatkozzanak. E tekintetben arra hivatkoznak, hogy a Bizottság a Törvényszékhez benyújtott ellenkérelmében kijelentette, hogy e tagok és fellebbezők „az alaprendelet 19. cikkének (2) bekezdésében említett tájékoztató dokumentumokat” kaptak.
- 219 Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy ha a fellebbező a bizonyítékoknak a Törvényszék általi elferdítésére hivatkozik, akkor az EUMSZ 256. cikk, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdése és a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontja alapján pontosan meg kell jelölnie a Törvényszék által elferdített bizonyítékokat, és bizonyítania kell azokat az elemzési hibákat, amelyek megítélése szerint a Törvényszéket ehhez az elferdítéshez vezették. Egyébiránt az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az elferdítésnek nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése (2022. november 10-i Bizottság kontra Valencia Club de Fútbol ítélet, C-211/20 P, EU:C:2022:862, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 220 A Bizottság által a Törvényszékhez benyújtott ellenkérelemben szereplő azon állítás, amely szerint a CCCME tagjai és a kilenc másik fellebbező „az alaprendelet 19. cikkének (2) bekezdésében említett tájékoztató dokumentumokat kapott”, még ha e rendelet 20. cikkének (2) bekezdésére is hivatkozik, nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a Törvényszék elferdítette az e tagok és fellebbezők dömpingellenes eljárásban való részvételére vonatkozó olyan tényeket, amelyek az említett rendelet 6. cikkének (7) bekezdésében és 20. cikkének (2) bekezdésében említett eljárási garanciákat biztosítják számukra. Ez az állítás ugyanis nem elegendő annak bizonyításához, hogy az említett tagok vagy fellebbezők jelentkeztek, és írásban kérték az ahhoz szükséges információk közlését, hogy e rendelkezéseknek megfelelően gyakorolhassák eljárási jogaikat.
- 221 Következésképpen, annak ellenére, hogy a CCCME tagjai és a kilenc másik fellebbező részt vett a dömpingellenes eljárás során végzett mintavételben, a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, és nem ferdítette el a tényeket, amikor a megtámadott ítélet 435–438. pontjában úgy ítélte meg, hogy e tagok és fellebbezők azon kifogásai, amelyek az érdekeik védelméhez lényeges információk közlésének hiányán alapulnak, elfogadhatatlanok, mivel nem terjesztettek elő ezen eljárás során ezen információk közlésére irányuló kérelmeket.
- 222 Másodszor, a fellebbezők vitatják annak elfogadhatatlanságát, hogy a CCCME tagjai és a kilenc másik felperes nevében a védelemhez való jog megsértésére hivatkozott. Konkrétan azzal érvelnek, hogy a Törvényszék helytelen jogi kritériumot alkalmazott, amikor megállapította, hogy a CCCME a szóban forgó dömpingellenes eljárásban nem gyakorolhatta sem a tagjait, sem a kilenc másik fellebbezőt megillető eljárási jogokat. Ezenkívül tévesen minősítette a CCCME-t a figyelembe vett kínai öntvényágazat egészét képviselő, nem pedig a kínai exportáló gyártókat egyedileg képviselő joganynak.
- 223 E kifogásokra tekintettel meg kell állapítani, hogy az eljárási jogok azon személy saját jogai, aki számára e jogokat biztosítják. A Bíróság így kimondta, hogy a védelemhez való jog alanyi jog, így maguknak az érintett feleknek kell ténylegesen gyakorolniuk e jogokat, függetlenül a velük

szemben folytatott eljárás jellegétől (2021. szeptember 9-i Adler Real Estate és társai ítélet, C-546/18, EU:C:2021:711, 59. pont), és az olyan vállalat, amely nem vett részt a dömpingvizsgálati eljárásban, és nem áll kapcsolatban a vizsgálattal érintett ország egyetlen exportáló gyártójával sem, nem hivatkozhat a védelemhez való jogra olyan eljárás során, amelyben nem vett részt (2020. július 9-i Donex Shipping and Forwarding ítélet, C-104/19, EU:C:2020:539, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 224 Meg kell állapítani, hogy bár az előző pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat nem arra a kérdésre vonatkozik, hogy valamely szervezetnek van-e lehetősége a tagjainak minősülő bizonyos vállalkozásokat a közigazgatási eljárás során megillető eljárási jogokat gyakorolni, ezen ítélkezési gyakorlat nem zárja ki ezt a lehetőséget. E lehetőség azonban nem vezethet azon feltételek megkerüléséhez, amelyeket az említett ítélkezési gyakorlat értelmében a szóban forgó vállalkozásoknak tiszteletben kellett volna tartaniuk, ha maguk kívánták volna gyakorolni eljárási jogaikat.
- 225 Ezért a Törvényszék nem alkalmazott téves jogi kritériumot, amikor a megtámadott ítélet 444. pontjában megállapította, hogy valamely szervezet azon lehetőségének, hogy a dömpingellenes eljárás során egyes tagjainak eljárási jogait gyakorolja, az a feltétele, hogy a szervezet a vizsgálat során kinyilvánította, hogy egyes tagjainak képviselőjeként kíván eljárni, ami azt feltételezi, hogy ez utóbbiakat megjelölték, és bizonyítani tudja, hogy megkapta tőlük azt a felhatalmazást, amely lehetővé teszi számára, hogy ezen eljárási jogokat a nevükben gyakorolja.
- 226 Ezenkívül azzal kapcsolatban, hogy a Törvényszék a CCCME-t „a kínai [öntvény]ágazatot egészében képviselő jogalanyak” minősítette, meg kell állapítani, hogy – amint az a megtámadott ítélet 446. pontjából kitűnik – az ideiglenes rendeletre vonatkozó, 2017. szeptember 15-i észrevételeiben a CCCME pontosította a dömpingellenes vizsgálatban való részvételének jellegét, jelezve, hogy „a CCCME érdeke megfelel a kínai [öntvényágazat] egészének. Ez az érdek gyakran egybeeshet, és egybe is esik az érintett termék különböző kínai exportáló gyártóinak érdekeivel, de elkülönül, és túl is mutat ezeken az egyedi érdekeken. [...] A CCCME jelen vizsgálatban való részvétele a tagjai és a kínai öntvény ágazat (export) kollektív érdekeinek védelmét szolgálja a tagok egyéni érdekeivel szemben. Ezeket az egyéni érdekeket maguk a különböző kínai gyártók (exportőrök) maguk érvényesítik, amelyek közül egyesek egyénileg vesznek részt a jelen eljárásban.”
- 227 Így a CCCME az eljárás során egyértelműen jelezte, hogy abba az exportőr kínai öntvényágazat kollektív érdeke nevében avatkozik be, nem pedig tagjainak vagy más vállalkozások egyéni érdekeinek nevében, amint az ahhoz szükséges, hogy gyakorolhassa e vállalkozások eljárási jogait.
- 228 A fellebbezők által előadott különböző érvek, amelyek szerint először is a CCCME állításait elferdítették, másodsor a CCCME a kínai exportáló gyártókat képviselő szervezet, harmadszor pedig a CCCME bizonyította, hogy a szóban forgó dömpingellenes eljárás során biztosította a kínai öntvényágazat kollektív védelmét, amit a Bizottság is elismert, nem cáfolják az előző pontban kifejtett értékelést.
- 229 Mindenekelőtt ugyanis a Bizottságnak a vitatott rendelet 25. pontjában szereplő azon értékelése, amely szerint a CCCME többek között a kínai öntvényágazatot képviseli, nem bizonyítja, hogy a Törvényszék elferdítette a CCCME által az ideiglenes rendeletre vonatkozó 2017. szeptember 15-i észrevételeiben a szóban forgó dömpingellenes eljárásban való részvételét illetően szolgáltatott információkat. A felperesek által előadott többi érv sem teszi lehetővé annak bizonyítását, hogy a CCCME ezen eljárásban a szóban forgó vállalkozások egyéni érdekeinek

képvisellete céljából vett részt. Végül a fellebbezők által hivatkozott, az öntvények behozatalára vonatkozó uniós dömpingellenes vizsgálattal kapcsolatos villámtalálkozóról készült jegyzőkönyv közzétételéről szóló, 2016. december 12-i közleményhez csatolt, a fellebbezők által hivatkozott meghatalmazás nem bizonyítja, hogy a CCCME gyakorolhatta e vállalkozások eljárási jogait, mivel nem pontosítja, hogy lehetővé teszi számára, hogy ezen eljárás során egyedileg képviselje a vállalkozásokat, és csak megbízástervezetről van szó.

- 230 A fentiekre tekintettel a Törvényszék nem alkalmazott téves jogi kritériumot, és minősítési hibát sem követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy elfogadhatatlan volt a CCCME-nek a tagjai és a kilenc másik fellebbező eljárási jogainak megsértésére való hivatkozása.
- 231 Következésképpen az ötödik jogalap első részét el kell utasítani.
- 232 A fenti megfontolások összességére tekintettel e jogalapot, és következésképpen a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 233 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése szerint – amely ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 234 A fellebbezőket, mivel pervesztesek lettek, a Bizottság és a beavatkozó felek kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság a China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products-ot, a Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd-t, a Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd-t, a Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd-t, a Handan Qunshan Foundry Co. Ltd-t, a Heping Cast Co. Ltd Yi Countyt, a Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd-t, a Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd-t, a Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factoryt és a Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd-t kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság, az EJ Picardie, a Fondatel Lecomte, a Fonderies Dechaumont, a Fundiciones de Ódena SA, a Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, a Saint Gobain Construction Products UK Ltd, a Saint Gobain PAM Canalisation és az Ulefos Oy részéről felmerült költségek viselésére is.

Aláírások